

1970 மார்ச் 4]

(5) 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது
பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அங்கே, இப்பொழுது ஏற்பட்ட குழப்பத்தையும், சச்சரவையும் தீர்த்து, அமைதி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அதுபற்றி ஆராய்ந்து உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது 20 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 3 மணி நேரம்தான் இருக்கிறது. ஒன்பது நிமிடங்கள்தான் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் வரும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் இம்மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கின்ற 1970-71வது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் முதல் 13 பக்கங்களிலும் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு இழைத்து வருகின்ற அநீதிகளைப் பற்றி ஒரு நீண்ட பட்டியல் தொகுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். இத்தனை அநீதிகளையும் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு விளைக்கின்றது என்று சொன்னால், அதற்கு நமது மாநில அரசும் கூட்டு நிழ்கிறது என்பதை நாம் மறக்க இயலாது. மத்திய அரசோடு நமது மாநில அரசு கழிந்த சில மாதங்களாகக் கொண்டிருக்கின்ற உடன்பாடு, அது தாய்மையான உடன்பாடு என்று கூறுவதற்கில்லை. ஆக, இப்படிப்பட்ட உடன்பாட்டின் காரணமாகத்தான் தமிழக மக்களுக்கு மத்திய அரசு எண்ணெய்த துயரை அளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, நிதியமைச்சரவர்கள் தனது அறிக்கையிலே கூறுகின்றார்கள். 1969 முதல் 1974 வரையிலான ஐந்தாண்டிக் காலத்திற்கான பற்றாக்குறை மானியமாக வழங்குகின்ற நிலையில், வடமாநிலங்களான பிஹார், உத்தரப் பிரதேசம், குஜராத், பஞ்சாப், ஹரியானா; மத்தியப்பிரதேசம்; மகாராட்டிரம் போன்ற மாநிலங்களுக்கு, சுமார் 1,300 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு வெறும் 23 கோடி ரூபாய் மட்டும்தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக மத்திய அரசு மாநிலத்தை ஒரு மாற்றாந்தாய் கொள்கையில் நடத்தி வருகின்றது என்ற அறிகுறியை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. நாம் இன்று ஒத்துக்கொள்கிறோம். இதுவரையிலும் நமது மாநிலத்தில் இந்த நாட்டு மொழிப் பிரச்சினை தீர்ந்த பாடிಲ್ಲ. இந்த நாட்டில் தமிழகத்தில் மறைமுகமாக மத்திய அரசு இந்தியை திணித்துக்கொண்டு வருவதை நாம் உணர்கிறோம். இத்தனை அநீதிக்கும் நமது மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற 'அன்ஹோலி அலையன்ஸ்' தான் காரணம் என்பதனை நான் தைரியமாக இங்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, எத்தனையோ தீமைகளையும், அநீதிகளையும் மத்திய அரசு தமிழக மக்களுக்குச் செய்திருந்தாலும் கூட, அத்தனைக்கும் தமிழக அரசு தான் பொறுப்பு என்பதனை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1970 மார்ச் 4]

அடுத்தபடியாக, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1966-67-வது ஆண்டையும் 1969-70வது ஆண்டையும் ஒப்பிட்டு, மறைமுகமாக காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இல்லாத பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி இந்த நாட்டில் பல முன்னேற்றங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்துவிட்டது என்ற கருத்துப்பட்டக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதனை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் விவசாயத் துறையை முதன் முதலில் அவர்கள் உதாரணமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1966-67-ம் ஆண்டில் உணவு தானிய உற்பத்தி 57.9 லட்சம் டன் மாதிரம் தான், ஆனால் 1969-70வது ஆண்டில் 63 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆக 5 லட்சம் உபரியாக உற்பத்தியை இந்த அரசு பெருக்கியிருக்கிறது என்பதனை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அன்றாடம் அவர்கள் கூறுகிற காரணத்தைப் பார்ப்போமானால், பயிரிட்ட நிலம் 1966-67ம் ஆண்டில் 5.27 லட்சம் ஏக்கர், 1969-70ம் ஆண்டில் 17.08 லட்சம் ஏக்கர். ஐ.ஆர். 8 விதை 1966-67-ல் பயன்படுத்தவேயில்லை. ஆனால் 1969-70-ல் 7 லட்சம் ஏக்கரில் நிலத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு ஹைட்ரஜன் உரம் 1966-67ம் ஆண்டில் பயன்படுத்தப்பட்டதைவிட 4½ மடங்கு அதிகமாக 1969-70ல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு பூச்சி மருந்து உபயோகத்திலும் அம்மாதிரியாக ஏறத்தாழ 7 மடங்கு அதிகமாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டதன் காரணமாக 5 லட்சம் டன் உணவு தானியம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு, வாய்ப்பு ஏற்பட்டது என்றெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் அத்தனையும் உண்மையானவை என்று சொன்னால், அதிக உணவு தானிய உற்பத்தி 5 லட்சம் டன் அல்ல, 1966-67-ம் ஆண்டு உற்பத்தியானதைவிட மூன்று மடங்கு உற்பத்தியாவதற்கு உள்ள வகை இருக்கிறது. ஆக, இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரங்கள் அத்தனையும் உண்மைக்கு மாறாகத்தான் இருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1966-67ம் ஆண்டில் செலவு செய்திருக்கிற தொகை ஏறத்தாழ ரூ. 12 கோடியானால், 1969-70-ல் ரூ. 15 கோடி செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது, ஏகதேசம் 25 சதவிதிகம் அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் 10 சதவிதிகம் தான் உற்பத்தி அதிகமாக செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்த நிலையில் 1966-67ம் ஆண்டை விட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எந்தவிதமான மாறுதலையும், உற்பத்திப் பெருக்கத்தையும் செய்ய முடியவில்லை என்பதை இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன என்பதனை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், இந்த அரசாங்கத்தில் ஒரு பெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1966-67ல் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இந்த மாநிலத்தை ஆளுவதற்காக 8 அமைச்சர்கள்தான் இருந்தார்கள். இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 13 அமைச்சர்களாக அது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெருக்கத்தை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். அதையெல்லாம் விட

1970 மார்ச் 4]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இன்னொரு மாறுதலும் தி.மு.க. ஆட்சியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பல கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டன. கல்லூரிகளெல்லாம் மாணவர்கள் படிப்பதற்காக திறக்கப்பட்டன. ஆனால், இன்று தி.மு.க. ஆட்சியில், பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம், கல்லூரிகள் மாணவர்கள் படிப்பதற்காக மூடப்பட்டு வருகின்றன என்ற செய்தியை நாம் பார்க்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், சென்னை கலைக் கல்லூரி கடந்த சில மாதங்களாக அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று கூறிக் கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால், மாணவர்கள் படிப்பதற்காக கல்லூரி அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முன்னேற்றம் தி.மு.க. ஆட்சியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர உருப்படியான முன்னேற்றம், மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கான முன்னேற்றம், சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கான முன்னேற்றம் தி.மு.க. ஆட்சியில் இதுவரையில் ஏற்படவில்லை என்பதனை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வரவு-செலவு அறிக்கையில் 1966-67-ம் ஆண்டில் ரூ. 200 கோடி வருவாய் என்றும், 1970-71ம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ ரூ. 300 கோடி வருவாய் என்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 1966-67-ம் ஆண்டைவிட 50 சதவிகிதம் வருவாய் கூடியிருக்கிறது. ஆனால் 50 சதவிகிதம் கூடியிருக்கிற வருவாய்க் கேற்ப, மக்களுக்கு வசதிகள் கூடியிருக்கின்றனவா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொன்னால், மக்கள் வசதிகள் கூடுவதற்குத் தேவையான திட்டங்களில் இப்பொழுது 50 சதவிகிதம் தொகை செலவு செய்யப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல. உருப்படியான திட்டங்களுக்காக இந்தப் பணம் செலவு செய்யப்படவில்லை என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 1966-67ல் ரூ. 640 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மதிப்பீட்டில் ரூ. 604 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்தத் துறைக்கு. ஆக, 1966-67ம் ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் ஏகதேசம் 36 லட்ச ரூபாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 50 சதவிகிதம் கூடுதலாகக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக, மொத்தத்தில் ரூ. 36 லட்சம் குறைத்துத்தான் இந்த ஆண்டில் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று, மருத்துவம், மீனளம், பாசனத் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்களுக்கு 1966-67ம் ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் குறைவாகத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரியில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற சித்தாறுப்பட்டணங்கால் திட்டத்திற்கு கடந்த ஆண்டில் ரூ. 80 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ரூ. 35 லட்சம் மட்டும்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏராளம் ஏராளம் இந்த அறிக்கையில் இந்த ஆண்டு இந்தத் திட்டம் முடிவடையும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைந்த தொகையில் இந்த ஆண்டு எப்படி இந்தத் திட்டம் முடியும் என்ற சந்தேகம் இல்லாமல் இல்லை. ஒரு வேளை

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1970 மார்ச் 4]

தேர்தலுக்கு முன்னால் அதை முடிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு குறைந்த தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அதோடுகூட 1968-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டத்தோடு திப்பரப்பு-வலதுகரை திட்டம் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று என்று அறிக்கையிலே காணவில்லை. அதன் விவரங்கள் தெரியவில்லை.

அதோடு, அடுத்தபடியாக படி அரிசி திட்டம், கழுதை தேய்ந்து கட்டெரும்பு ஆன கதை போலத்தான் இருக்கிறது. முதலில் 3 படி என்று சொன்னார்கள், பிறகு ஒரு படி என்று சொன்னார்கள், மறுபடியும், கோவைக்கும், சென்னைக்கும் என்று சொன்னார்கள். தேர்தல் விளம்பரத்திற்காக மட்டுமல்ல, இந்த அவையில் முன்னாள் உணவு அமைச்சரும், இன்னாள் நிதி அமைச்சரும் நிச்சயம் கூறினார்கள். ஆனால், இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. தங்களால் இயலவில்லை என்று ஒரு வேளை அதற்காக வருத்தம் தெரிவித்தால் கூட, அதை நாங்கள் ஏற்போம் ஆனால், இந்த அறிக்கையில் கூட அதைப் பற்றி ஒரு வரி கூறியிருக்கிறார்கள். “அதே சமயத்தில் சமுதாயத்தின் எளிய பிரிவினருக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி அளிக்கும் சீர் நல்கும் திட்டத்தையும் நாங்கள் தொடர்ந்து நீடித்துள்ளோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அது எங்கே இருக்கிறது? எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. விவரம் ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை ஏமாற்றத்தை அளிக்கும் ஒரு திட்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மணி: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரிக்கும் முகத்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நல்லது செய்வது அனைத்தையும் பாராட்டவேண்டும். அந்தப் பண்பைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒப்பற்ற தலைவராக இருந்த அறிஞர் அண்ணா எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் மாற்றாரைப் பாராட்டினார். அவர்கள் மறைந்த பிறகு இன்றைய தினம் மாற்றார்கூட அவரைப் பாராட்டுகிறார்கள். அண்ணா எதிர்க் கட்சியினரை மதித்தார்கள். நாட்டிலுள்ள எதிர்க் கட்சியினரெல்லாம் அண்ணாவை இன்றைக்கு மதிக்கிறார்கள். அதே போல் ஏழை எளியவர்கள், பாட்டாளிகளின்மீது பரிவோடு அன்போடு நடந்து கொண்டார்கள். இன்றைக்கு அவர்களுடைய மறைவுகுறித்து இவர்கள் அழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, யார் எதைச் சொன்னாலும், நல்ல கருத்துக்களைப் பாராட்ட வேண்டும். இங்கே பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள், பட்ஜெட்டில் ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொன்னார்கள். நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது 200 கோடி ரூபாய்தான் வருமானம். ஆனால் இன்றைய தினம் 300 கோடி ரூபாய் வருகிறதே, ஆகவே வரி போடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். போன ஆண்டு 47 வயதாக இருந்த

1970 மார்ச் 4]

[திரு. எம். எஸ். மணி]

வருக்கு இந்த ஆண்டு 48 வயதுதான்; அடுத்த ஆண்டு 49 ஆகத் தான் ஆகும். ஆக இருக்க இருக்க உயர்ந்துகொண்டே வருகிறது. வளரும் சமுதாயம் அதிகமாக ஆக, வியாபாரம் பெருகப் பெருக, வரி உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. வருமானம் அதிகம் வரும். இந்தச் சாதாரண உண்மையைக்கூட நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால் வருத்தப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், எவ்வளவு வரி அதிகமாகிறது என்று நண்பர் காசிராமன் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய தினம், விளையாத பகுதிகளை விளைவிக்க, நஞ்சை நிலமாக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, நிலங்களிலிருந்து கூடுதலாக வருமானம் கிடைக்கிறது. நிலங்கள் அதிகம் ஆக ஆக வருமானங்களும் அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலத்திற்கு நிதி அமைச்சர் உச்சவரம்பு கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் அந்த உச்சவரம்பைப்பற்றிப் பேசும்போது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர், 'எங்கள் தலையிலேயே போடுகிறீர்களே, நகரத்திலுள்ள வர்கள் தலையிம்னு போடுங்களேன்' என்றல்ல. நல்ல கேள்வி வர வேற்கிறோம். 15 ஏக்கர் என்பதுபோல, நகரத்திலும் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும், ஒரு ஆளுக்கு ஒரு வீட்டிற்குமேல் கிடையாது என்று. திடீரென்று சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அதையும் விரைவில் செய்வார் என்று நினைக்கிறேன். (திரு. கருத்திருமன்: ஹியர், ஹியர்) அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய எதிர்க்கட்சி கொறடா பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். வீராணம் ஏரி, கூவம் நதிக் திட்டம் இவையெல்லாம் சாதாரணத் திட்டங்கள் என்றார். இந்தச் சாதாரணத் திட்டங்களை 20 ஆண்டுகளாக உங்களால் செய்ய முடியவில்லையே. என் செய்யவில்லை? சாதாரணத் திட்டங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். 20 ஆண்டுகளாகச் செய்ய முடியாத திட்டங்கள். வீராணத்தின் மண்ணை எங்கே போடுவது என்கிறார். கூவத்தின் மண்ணை எங்கே போடுகிறது? எடுத்து, பக்கத்தில் அண்ணை சமாதிக்குப் பக்கத்தில் மணலிலே ஒரு பெரிய தோட்டம் வளர்த்திருக்கிறோம். போய்ப் பாருங்கள். எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது. திருச்சியிலிருந்து வந்த ஒரு காங்கிரஸ் நண்பர், "போன மாதம் இல்லை; இப்பொழுது குன்று, பெரிய மலைகளெல்லாம் இருக்கிறதே" என்றார். குன்றுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் குன்றுகள் வளர்த்திருக்கின்றன....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தானாகவா? பணத்தைப் போட்டு முளைத்ததா?

திரு. எம். எஸ். மணி: அதுதான் எங்கள் செயல். (குறுக்கீடு) சோற்றுக்கு வருகிறேன். ஆட்சி உங்கள் கையில் இருந்தபோது,

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[1970 மார்ச் 4]

அப்படிப்பட்ட காரியம் எதுவும் செய்யவில்லையே. திறமையாக, மணலிலே, கொஞ்சம் அறிவை உபயோகித்துச் செய்யலாம் என்பதைக் காட்டியிருக்கிறோம்.

நம்முடைய எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் பேசும்போது, மத்திய சர்க்காரோடு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கிறார்கள் என்றார்கள். ஆனால் வரவு செலவுக் கணக்கில் நிதி அமைச்சர் மத்திய சர்க்காரை தாக்கிப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அவருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அணைக்கிற போது அணைக்கவேண்டும், அடிக்கிறபோது அடிக்க வேண்டும். நம் முதல் அமைச்சர் அதைத் திறமையாகச் செய்வார் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு பாட்டுக்கூட உண்டு. அடிக்கிற கைதான் அணைக்கும் என்று. சினிமாக்களில் லெல்லாம் பார்ப்பீர்கள். இது சாதாரண உண்மை. இதைக்கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நாங்களும் ஐந்து வருஷமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படி உங்களால் வாங்க முடிந்ததா? இப்பொழுது வாங்கியிருக்கிறார், வேண்டிய பணத்தை. ஒரு வார்த்தை பாராட்டிச் சொன்னீர்களா? அதுதான் அண்ணாவிடம் இருந்த தன்மை. எதிர்க் கட்சிக்கு நல்ல மதிப்புக் கொடுப்பது மாற்றான்தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு என்று சொன்னவர் அண்ணாதான். திறமையாகப் பணம் பெற்றார்கள். அதைப் பார்த்தாவது, பயிற்சி பெற்று, எதிர்காலத்தில் தப்பித் தவறி அட்சிக்கு வந்தால், நீங்களும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் (சிரிப்பு).

இன்னொன்று சொல்லுகிறார்கள். 25 எம். பி.க்கள் இருக்கிறார்களே என்னோடு வரட்டும் என்று. எதற்காக உங்களோடு வரவேண்டும். நாங்கள் 25 பேர்கள் வெற்றி அடைந்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு ஒரு கட்சி இருக்கிறது. அது ஆணையிடுகிறது. செய்கிறோம். எங்களோடு வரட்டும் என்றால், எதற்காக? ஏன்? எதற்காக வருவது? எதற்காக உங்களோடு வருவது? உங்கள் அட்கள் இருக்கிறார்கள், தீர்மானம் கொண்டு வரட்டும். நாங்கள் 25 பேர்கள் அந்தக் காரியத்தை, நல்ல காரியம் என்றால் ஆதரிப்போம்.

திட்டங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். 1962-ல் இந்த மன்றத்திலே பேசும்போது, சேலத்தில் இரும்பு இருக்கிறது. இரும்புத் தொழிற்சாலை வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். அப்பொழுது தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னார், எந்த சேலத்தைச் சொல்லுகிறீர்கள்? அமெரிக்காவில் இருக்கும் சேலத்தையா என்று அப்பொழுதெல்லாம் கேலி செய்தார்கள். சேலத்திற்கு நாங்கள் எடுக்கும் முயற்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கவேண்டும்.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சிறுவனாக இருந்தபோது உங்கள் தலைவர்கள் மேடைகளில் பேசும்போது, தேனுறு, பாலாறு ஓடும், காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு

1970 மார்ச் 4] [திரு. எம். எஸ். மணி]

வந்தால் என்றார்கள். அப்பொழுது இந்த வெள்ளைக்காரர்கள் போகட்டும் என்றோம், தேனாறு, பாலாறு ஓடும் என்கிறார்களே என்று. ஓட வேண்டாம், நின்றதா? நல்ல பாலையாவது கொடுத்தாகளா? இந்த 'டோனட் மல்க்' என்பதையே நீங்கள்தானே கண்டுபிடித்தது. ஆகவே, சட்ட மன்றத்திலே நீங்கள் செய்கிற காரியம் ஒன்றாகவும் வெளியிலே செய்கிற காரியம் வேறாகவும் இருக்கிறது. தங்கக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவந்தார்கள். இங்கே பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அதை எதிர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். எதிர்த்தார்களா? இல்லை. அதற்கு மாறாகக் கடன்களை நம் பேரில் பற்றுவைத்துவிட்டு, இங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை உண்டாக்கி, வசூல் செய்ய நமக்குப் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும், நம்முடைய முதல் அமைச்சருடைய சாமர்த்தியத்தால் அதையும் வஜா செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இரண்டு, மூன்று நிமிஷங்களில் முடித்துவிடுகிறேன்.

ஜனநாயக சோஷலிஸம் என்று ஆவடி மாநாட்டிற்குப் பிறகு பேசினார்கள். நானும் நான்கு நாட்களாகப் பார்க்கிறேன். யாராவது சொல்லுவார்களா என்று, யாரும் இல்லை. அதையே மறந்து விட்டார்கள். அதைப்பற்றி ஒருவர்கட்கு குறிப்பிடவில்லை.

தமிழ்நாடு என்ற பெயரை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் வைத்துக்காட்டினார்கள். மற்றும் கல்லக்குடி பெயர் மாற்ற வெற்றி எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கப் பார்க்க உங்களுக்குப் பொறுமையாக இருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் "சோறு கிடைக்குமா, சோறு கிடைக்குமா?" என்று கேட்கிறீர்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தச் சோற்றுக்குத்தான் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள்.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, எந்த நேரத்தில் எதைப் பேசவேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. எதையெடுத்தாலும் சோறு சோறு என்றுதான் சொல்கிறீர்கள்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூரில் பெரியாருடைய சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சிலையின்கீழே சில வாசகங்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள்தானே அந்தச் சிலையைத் திறந்து வைத்தீர்கள் என்று நம்மைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் பெரியார் அவர்களை 'தந்தை' என்றுதான் சொன்னோம். ஆனால் நீங்கள், "எங்கள் தந்தை, எங்கள் தந்தை" என்று நீங்கள் ஒன்றாக உங்களோடு இருக்கும்போது சொல்லிக்கொண்டீர்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அன்று அவர் உங்களைத் திட்டியதையும் உங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். எஸ். மணி : பெரியார் அவர்கள் எங்களை உற்சாகப்படுத்தத்தான் அப்படிப் பேசியிருப்பார்கள்.

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[1970 மார்ச் 4]

அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு பத்து ரூபாய் உயர்வு கொடுத்ததை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். நான் அன்றைக்கு இந்தச் சபையைவிட்டு வெளியே போனதும், பலர் தங்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தி எனக்குக் கைகொடுத்தார்கள். ஆனால் நீங்கள் இந்த உயர்வைப்பற்றி என்ன சொன்னீர்கள்? “ஆ, இந்தப் பணமா, பிச்சைக்காரக் காசு” என்றெல்லாம் சொன்னீர்கள். நீங்கள் பணக்காரர்கள் அப்படிச் சொல்லலாம். ஆனால் நீங்கள் அதை செய்தீர்களா என்பதுதான் கேள்வி. என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்காக இப்போது 6 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் எல்லாம் ‘எப்பொழுதும் இந்த ஆட்சி இருக்க வேண்டும்’ என்று சொல்கிறார்கள், வாழ்த்துகிறார்கள். (சிரிப்பு)

உங்களுடைய பதவி பறிபோனதற்குப் பிறகுதான், “ஆஹா, பார்த்தீர்களா, தலைக்கு எண்ணெய்கூட இல்லை” என்றெல்லாம் சொல்கிறீர்கள். (சிரிப்பு) அதை நாங்கள் அப்போதே சொன்னோம். நீங்கள் அதைக் கவனிக்கவில்லை. இன்றைய தினம் மாணவர்களுக்கு 100 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். படித்த மாணவர்களுக்கு வேலை வாப்பிடித் தேடித் தர வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள்.

அடுத்தபடியாக, சமீபத்திலே சென்னையில் ஒரு குழாயில் பாம்பு வந்தது, பாம்பு வந்தது என்று கொல்லி வருகிறீர்கள். யார் அதைப் பார்த்தார்கள்? ஆளுக் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களை அழைத்து வந்து காட்டினீர்களா? ஏதோ ஒரு செத்த பாம்பை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு சேலத்திற்கு ஓடினீர்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : குழாயில் பாம்பு வரவில்லையா?

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, அது என்னுடைய தொகுதியாகும். அதைப்பற்றி . . .

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, on a point of order. One hon. Member is in possession of the House and the hon. the Leader of the Opposition has got a right to contradict him and there ends the matter and the Chair is watching the deliberations. How can a third person, without the permission of the Chair, butt in and speak? Is it in order?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பைப்பிலே பாம்பு வந்தது என்று சொன்னார்கள். பாம்பு பைப்பிலே வரவில்லை. பாம்பு உங்கள் பத்திரிகையிலேதான் வந்தது.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய நேரத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள். பாம்பு வந்ததாகச் சொல்லப்படும் இடம் போரின் பைப் உள்ள இடம். அதன் அடியில் செக் வால்வ இருக்கிறது. பாம்பை அடித்து, அதை எடுத்துக்கொண்டு சேலம் மகாநாட்டிலே

1970 மார்ச் 4]

[திரு. எம். எஸ். மணி]

காண்பித்து இன்றைக்கு பாம்புப் படம் காண்பிக்கும் அளவிற்கு உங்கள் நிலை இறங்கிவிட்டது. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், நாங்கள் வளருகிறோம், மேலும் மேலும் வளருகிறோம் என்பதைப் பார்த்து உங்களுக்குப் பொறுமையாக இருக்கிறது. நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் 50 பேராக இருந்தீர்கள். அதிலே 7 கூட போய் விட்டது. இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்களில் நண்பர் பூவராகன் அவர்கள் முன்னாடி வந்து விடுவார்கள். இப்பொழுதே பாருங்கள், அவர் சிரித்த முகத்தோடு இருக்கிறார்கள், பாருங்கள் (அவையில் பெரும் சிரிப்பு) சாதாரணக் காரியத்தைக்கூட நீங்கள் பொறுப்பில் இருந்தபோது உங்களால் செய்யமுடியவில்லை. நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்யும் வகையில் நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொண்டுவந்ததற்காக அவரைப் பாராட்டி, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி.எஸ். எல்லப்பன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தை எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம், அதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கும் எனக்கும் ரொம்ப தூரம். உச்ச வரம்பு என்று சொன்னார்களே அதைப்பற்றிமட்டும் இரண்டொரு விஷயங்களைப் பேச நான் ஆசைப்படுகிறேன். முன்பு 30 ஸ்டாண்டர்டு எக்சர் என்று காங்கிரஸ் அட்சியிலே சொன்னார்கள். அதற்கு என்ன அர்த்தம்? 'நீங்கள் எல்லாம் சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருங்கள். என்ன என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமோ அதை உடனே செய்து கொள்ளுங்கள்' என்றுதான் அர்த்தம். அப்படியே அதற்கு வேண்டிய காரியங்கள் அத்தனையும் உடனடியாகச் செய்யப்பட்டுவிட்டன. 30 ஸ்டாண்டர்டு எக்சர் உச்ச வரம்பு வந்த பிறகு இதுவரை யாராகிலும் 5 சென்ட் நிலமாகிலும் பரம ஏழைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்ததாகக் தெரியவில்லை. சர்க்காருடைய நிலத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் இப்பொழுது கோர்ட்டும் கையுமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறதென்றால், 'கைவிளக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு பாழும் கிணற்றில் இறங்குகிறோம்' என்று வள்ளலார் அவர்கள் கூறினார்களே, அதைப்போலத்தான் இருக்கிறது.

எந்த நிலத்தை எடுத்து, யாருக்குக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. யாரிடத்திலும் நிலம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதுவரை அப்படி ஏழைகளுக்குக் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், என்னுடைய தொகுதியில் 'சுஸ்ரீம்மேடு எஸ்டேட் ஐமீன்' என்று இருக்கிறது. இதுவரை அந்த எஸ்டேட்டிலிருந்து கால் காணி, அரை காணி என்ற அளவிலாவது கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்த எஸ்டேட் நிலங்கள் எல்லாம் யார் மேல் இருக்கிறது? யார் ப்யிரிடுகிறார்கள்? அதன் சொந்தக்காரர் யார் என்பது எல்லாம் தெரிய

[திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன்]

[1970 மார்ச் 4]

வில்லை. நிலம் இருக்கிறது. சொந்தக்காரர் என்கே இருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை. இந்த மாதிரியான நிலைமையில் ஜனங்களுக்கு ஒரு பெரிய அதிர்ச்சி உண்டு பண்ணிவிட்டார்கள். “ஆஹா, பாருங்கள், இனி யாருக்கும் கஷ்டமில்லை. எல்லா மக்களுக்கும் ஏக காலத்தில் நன்மை கிடைக்கும். உச்சவரம்பு கொண்டுவந்துவிட்டோம்”. என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நீங்கள் இந்த உச்சவரம்புத் திட்டத்தை எப்படிக் கொண்டுவரப் போகிறீர்கள் என்பது பயங்கரமாக இருக்கிறது. எல்லோரும் இதைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள், புள்ளிவிவரம் எல்லாம் காண்பிக்கிறார்கள். எனக்கு அப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரம் எல்லாம் தேவையில்லை. எனக்குத்தான் நேடியாக எல்லாம் தெரிகிறதே. இப்போது இருக்கப்பட்ட ஏழைகளுடைய விஷயத்தில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை. மிகவும் பின்னடைந்துள்ள வன்னியர்களுக்கோ, ஹரிஜனங்களுக்கோ நிலம் கிடைக்கவில்லை. நீங்கள் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பு கொண்டுவருவதில் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் சொன்னால் போதுமா, செய்தால் தீருமா என்று சொல்வார்களே, அப்படி இது உடனடியாக நடக்கக் கூடிய காரியமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்தான் என்று போட்டால் போக வேண்டிய இடத்திற்கு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் போவார்கள். அது வருவதற்குள் இந்தச் சர்க்கார் போய் வேறு சர்க்கார்தான் வரவேண்டும். காங்கிரஸ் இருபது ஆண்டுகளாகச் சொல்லிவந்தும் ஒன்றையும் காணோம். ஏழைகளுடைய நிலைமை அப்படியேதான் இருக்கிறது. உடனடியாக இதைச் செய்யலாம் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கூடுமானவரையில் இருக்கப்பட்ட சர்க்கார் நிலங்களை யாவது உடனடியாக அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் கொடுத்து, அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள நிலங்களை அந்தப் பகுதிசுளிலுள்ள நிலமில்லாத மக்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க சிறந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், கம்யூனிஸ்டு வந்தாலும் கூட செல்வந்தர்களுடைய நிலையை யாராலும் அசைக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். எல்லோரும் தமிழர்கள்தான். இங்கே இருக்கிறவர்கள் ஒப்பான் நாட்டில் இருந்து வந்தார்களா? சீனா, அமெரிக்கா நாட்டில் இருந்து வந்தார்களா? இந்த நாட்டிலேயே உள்ளவர்கள்தான். இந்த நாட்டின் பண்பாட்டைத் தெரிந்தவர்கள்தான்.

கூடுமானவரையில் என் காலத்தில்—எனக்குத் தெரிந்து—நல்லது நடக்கவேண்டும் என்பதுதான். எனக்கு 2 வருஷம்தான் பிரியம். அதற்குள் ஏதாவது நல்லது நடக்காதா. மக்கள் எல்லப்ப பாகவதர் காலத்தில் நடந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ள மாட்டார்களா என்றுதான் நான் பார்க்கிறேன்.

1970 மார்ச் 4] [திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன்]

இப்போதே என் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் யாரும் எனனைக் கூப்பிடுவதாக இல்லை. ஆனால் நான் தான் அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் ஓடோடிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு வண்டியிலே இரண்டு மாடு என்றால் இரண்டு மாடும் சேர்ந்து போனால் தான் வண்டி ஒழுங்காக ஓடும். என் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டு எம்.எல்.ஏ. அந்த மாடு ஒரேயடியாக ரேஸ் குதிரை சுணக்கா இழுத்துக்கொண்டு ஓடுகிறது. எனனைக் கீழே தள்ளி இழுத்து ஓடுகிறது—(சிரிப்பு) அந்தச் சேங்கன்றைவிட்டு விடக் கூடாது என்று நானும் அதன் பின்னே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேன். (ஒரு குரல் : அந்த மாட்டின் பெயர் என்ன?) அதை நான் சொல்ல வேண்டும் என்பது இல்லை. காரணம் எல்லோருக்கும் என் தொகுதி தெரியும்.

நவம்பர் மாதத்தில் அடித்த மழை காரணமாக என்னுடைய தொகுதியில் 9 கிராமங்கள் மண் மேடிட்டுப்போய்விட்டன. விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் செப்பிவிட 50 ஆயிரம் ரூபாய் தேவைப்படும் என்பது எல்லாம் எழுதிப்போட்டு 4 மாதங்களாகின்றன. யாரும் அங்கே வந்து பார்த்ததாகவே தெரியவில்லை. விவசாயத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். அடா, அடா, அடா அந்தப் பேச்சை அப்படியே நாள் எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்போல் இருக்கிறது. பேசிப் பயன் என்ன? எந்தவிதமான உதவியும் கிடைப்பதாகக் காணும் இதில் இருந்தாவது சூடு பிறக்குமா என்று பார்க்கிறேன். அந்தக் கிராமங்களுக்கு உடனடியாக நன்மை செய்யவேண்டும்.

மற்றபடி பட்ஜெட்டைப்பற்றிப் பலர் பேசுகிறார்கள். நான் அதற்குள்ளே போகவே இல்லை. எப்படி இருந்தால் என்ன? “நல்லதைக் கண்டால் அதை நாயகனுக்கு நல்குவேன்” என்கிற படி, நல்லது இருக்குமானால் மக்கள் பயன் அடையப்போகிறார்கள். அவர்கள் பயன் அடையவேண்டும் என்பதுதானே நம் லட்சியம். நானும் பார்க்கிறேன்—இந்தக் கட்சியிலும் சரி, அந்தக் கட்சியிலும் சரி—செய்த காரியங்களையெப்பற்றிப் பேசுகின்றார்களே தவிர இனி செய்யவேண்டிய காரியங்கள் என்ன? அவற்றைப்பற்றிப் பேச வேண்டாமா? இனி செய்யவேண்டியவைகளைப்பற்றி யோசிக்காது பழையவற்றைப் பேசுவது எல்லாம் கதையாகப் போய்விட்டது. (சிரிப்பு)—(மணி அடிக்கப்பட்டது).

பார்த்தீர்களா? மணி அடித்தாகிவிட்டது. ஒன்பது நிமிஷத்திலே ஒரு தாலுக்கா சம்பந்தப்பட்டது எல்லாவற்றையும் பேச முடியுமா? பதினைந்து நிமிஷம் கொடுங்களேன். என்ன குறைந்து விடப்போகிறது? மற்றவற்றை அரிசன மானியத்தின்மீது நான் பேசிக் கொள்கிறேன். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் பதினைந்து நிமிஷமாவது இனிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1970 மார்ச் 4]

* திரு. எஸ். முருகையன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்பாக வைத்திருக்கக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, அதை ஆதரித்துக் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் திருவண்ணாமலை மருத்துவ மனை விஸ்தரிப்புக்கும், அரசினர் கலைக் கல்லூரிக்கும் நிதி ஒதுக்கம் செய்திருப்பதற்காக மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு திருவண்ணாமலைப் பகுதி மக்கள் சார்பாக நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பாகப் பேசிய திரு. எல்லப்ப பாகவதர் அவர்கள் நல்ல ஹாஸ்யமாக பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் சொன்னவற்றுள் ஒன்று இந்த அரசு செய்ததைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே, செய்யவேண்டியதைச் சொல்லவில்லை என்றுகள். செய்ததை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம்—செய்த நன்றியை மறந்தவர்கள் அல்ல—என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொள்வதற்குத்தான். ஆட்சியினர் என்ன என்ன நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அவற்றை வரவேற்று, மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய நல்ல பணிகளை எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டுவது பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கக்கூடியவர்களைச் சார்ந்தது. அந்த வேலையை அவர்கள் ஒழுங்காகச் செய்யாத காரணத்தினால், மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய காரியங்கள் என்ன என்னவற்றைச் செய்திருக்கிறோம் என்று நாங்கள் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாங்கள் எங்களுடைய பெருமையைப் பறைசாற்றிக் கொள்வதற்காகச் சொல்லவில்லை—எல்லா மக்களுக்கும் அவை தெரிந்திருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே சொல்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இருநூறு கோடி வருமானம் முன்னூறு கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது, நாங்கள் 100 கோடிக்கு வரியைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொன்னார்கள். அது தவறு. அவர்கள் காலத்திலே போடப்பட்ட வரிகள்தான். அவர்கள் பணக்காரர்களுக்குத் தனிச் சலுகை காட்டிச் சரியான முறையில் அந்த வரிகளை வசூலிக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடன்—இருக்கக்கூடிய வரிகளை—யாருக்கும் தனிச் சலுகை என்று காட்டாது வசூலிக்கவேண்டும் என்று எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாகத்தான் 100 கோடிக்கு வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறதேதவிர நாங்கள் 100 கோடிக்கு வரி போடவில்லை. போட்டிருக்கிற வரி பத்துப் பதினைந்து கோடிகளுக்குத்தான் இருக்கும். அதுவும் பணக்காரர்கள் மீதுதான்—தாங்கக்கூடிய சக்தி படைத்தவர்கள் மீதுதான் போடப்பட்டிருக்கின்றன. பணக்காரர்களுக்குத் தனிச் சலுகை காட்டி அவர்களிடம் பலவகையிலும் உதவி பெற்றுவந்த—எதிர்க்

1970 மார்ச் 4] [திரு. எஸ். முருகையன்]

கட்சிக்காரர்கள் இன்றைக்கு எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களே என்கிற ஒரே காரணத்தினால்தான் எதிர்க்கிறார்கள். அதைவிட்டு ஒட்டு மொத்தமாக நாங்கள் 100 கோடிக்கு வரி போட்டோம் என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. நீண்ட நெடுங்காலமாக அவர்கள் பணக்காரர்களை ஆதரித்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரி போடுகிறோம் என்கிறபோது இவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது.

இந்த அரசு என்ன சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதனை யாவது பாராட்டினார்களா என்றால் அதைப் பாராட்டவில்லை. வேளாண்மைத்துறையில் செய்திருக்கிற சாதனைகள் எத்தகையது என்பதை அவர்கள் தங்கள் நெஞ்சில் கைவைத்துப் பார்த்து சிந்திப்பார்களேயானால் 20 ஆண்டுக் கால ஆட்சியில் அவர்கள் அதனைச் செய்தார்களா? வரட்சி நிவாரணத்தின்போது என்ன என்ன காரியங்களை இந்த அரசு செய்தது என்பதனையாவது பாராட்டினார்களா என்றால் இல்லை. எவ்வளவு சுடுமையான குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தினார்கள். 13,400 சிறுபாசனத் தட்டங்களை மீம்படுத்தினோம். இலாஸ் என்று மறுக்க முடியுமா? இவர்கள் பாராட்டவில்லை. ஆனால் மக்கள் மறந்துவிடமாட்டார்கள். 5,600 சாலைப்பணிகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நல்ல முறையிலே சாலைகள் எல்லாம் செப்பனிடப்பட்டிருக்கின்றன, மொத்தத்திலே 40,600 பணிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நீங்கள் இதையெல்லாம் பாராட்டவில்லை. பாராட்டவிட்டாலும் நீங்கள் குறை கூறாமலாவது இருக்கலாம். அதுவும் உங்களால் முடியவில்லை, நீங்கள் என்ன செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் சொல்வதில்லை. காரணம் என்னவென்றால் இப்பொழுது உங்களுக்கு ஒரு திகைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே 138 பேர்களாக இருந்தோம் இப்பொழுது 50 பேர்களாக ஆனோம். இப்பொழுது ஒவ்வொருவருக்கு குறைந்துகொண்டேவந்து 41 அல்லது 42-லே இருக்கிறோமே என்ற திகைப்பு பிரதான எதிர்க்கட்சியான காங்கிரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்குக்கூட இதிலே கவலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் பிரதான எதிர்க்கட்சி குறைந்துகொண்டே போவது ஆளுங்கட்சிக்கு ஊனமாக இருக்கும். நல்ல கருத்துக்களை நீங்கள் எடுத்துச் சொல்லமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். 'இந்த ஆண்டு 42 பேர்களாக இருக்கிறோம், இன்னும் குறைந்துகொண்டே போய் 10 ஆகலாம் அல்லது 8 ஆகலாம் என்று பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உங்கள் தலைவர் 1967-க்கு முன்னால் சொன்னாரே அதைப்போன்று அதாவது அடுத்த முறை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் கூடச் சட்டமன்றத்தில் காலடி எடுத்துவைக்க முடியாது என்று சொன்னாரே அந்த நிலைமை உங்களுக்கு ஏற்படுமோ என்று எண்ணத்தக்க வகையில் மிகவும் பரிதாபப்படத்தக்க நிலையில் நீங்கள் இருக்கிறீர்களே என்று நான் உண்மையிலேயே பரிதாபப்படுகிறேன். சிறந்த முறையிலே செய்ததை எடுத்துச் சொல்லுங்கள்; செய்யவேண்டியவற்றை நல்ல முறையிலே எடுத்துக் காட்டுங்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு இந்த மூன்று ஆண்டுகளில்

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1970 மார்ச் 4]

13,500 குழாய்க் கிணறுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் மறுக்க முடியுமா? 25,000 கிணறுகள் வெட்டி முடித்திருக்கிறோம் மறுக்க முடியுமா? 15,500 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் மறுக்க முடியுமா? 1 லட்சத்து 70 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் மறுக்க முடியுமா? நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை, நங்கள் செய்து வைத்ததைத்தான் நாங்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று பிரசாரம் செய்கிறீர்கள். அவர்களைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இந்த ஆண்டு மின்சார அபிவிருத்திக்காக 21 கோடி ரூபாய் அளவிலே திட்டம் தீட்டியிருக்கிறோமே, மறுக்க முடியுமா? உணவு உற்பத்தியைப் போதுத்தவரையிலே ஏற்கனவே இருந்ததைவிட 6 லட்சம் டன் உயர்த்தியிருக்கிறோமே அதை மறுக்க முடியுமா? விவசாயத்திற்கு வருடமொன்றுக்கு 85 ஆயிரம் டன் ஆக இருந்ததை 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் டனாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். உங்கள் காலத்திலே இருந்த நிலைமை என்ன? உரத்திற்காக விவசாயிகள் தோளிலே சாக்கைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கவே கடைவீதி கடைவீதியாக அலைந்தார்களே, அதை மறந்து விட்டீர்களா? நீங்கள் கேட்க வேண்டிய இடத்திலே கேட்டு வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை அதனால் அவர்கள் தொல்லைப்பட்டார்கள், அந்த விவசாயிகள் இன்னும் உங்களை மறந்துவிட்டவில்லை.

உங்கள் காலத்திலே பட்டா மாறுதலுக்காக மனுப்போட்டால் எத்தனை வருடங்கள் ஆகும். 10 வருடங்கள், 20 வருடங்கள் ஆகும். ஆனால் இப்பொழுது இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு மனு நீதி நாள் என்று சொல்லி நல்ல திட்டங்களை பகுத்து அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்கு வந்திருந்து விவசாயிகளுக்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு ஆவன செய்துகொடுக்கிறார்கள். உங்கள் காலத்தில் கிராம மக்கள் தாலுகா அலுவலகத்திற்கு வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். உடனடியாகக் குறைகளைக் கேட்டு நிவர்த்தி செய்கிறார்கள். இருபது ஆண்டுகளாகப் பட்டா மாறுதல் செய்யாததை ஒரே நாளில் செய்தோம். இதையெல்லாம் பாராட்டவில்லை.

விலைவாசி உயர்வு உயர்வு என்று குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். நான்கூட எதிர்பார்த்தேன். பிரதான எதிர்க்கட்சியாக உள்ளவர்கள் இப்பொழுது சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் இங்கு இருக்கமாட்டார்கள், மறியல் செய்து சிறையிலே இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. காரணம் அவர்கள் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்திருப்பார்கள். விலைவாசிகள் உயர்ந்ததற்குக் காரணம் சென்ற ஆண்டு மொரார்ஜி தேசாய் மத்திய அரசிலே 90 கோடி ரூபாய் அளவில் நோட்டு அச்சடித்தார்களே, அதன் காரணமாகத்தான் இப்பொழுது விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று நம்மையே பார்த்து மக்கள் கேட்பார்களே நீங்கள்தானே நோட்டு அச்சடித்தீர்கள் அதனால்தானே விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டன என்று கேட்பார்களே என்று நினைத்துத்தான் அவர்கள் அப்படிச் செய்ய

1970 மார்ச் 4] [திரு. எஸ். முருகையன்]

ஸ்ரீலை என்று நினைக்கிறேன். 138 பேர்களுக்காக இருந்து 50 பேர்களாக ஆகிவிட்டோம், அடுத்த ஆண்டிலே 5 ஆகக் குறைந்து விடுமோ என்ற பயத்தால் நீங்கள் விலைவாசிப் போராட்டத்தை நடத்தவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உதவி பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுடைய நீண்ட நெடு நாளையக் குறைகளை நிவர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்று உங்களிடம் பல முறைகள் சொல்லிப் பார்த்தார்கள். நீங்கள் செய்வதில்லை. ஆனால் இந்த அரசு விழாக்கடன், மருத்துவவசதி, திருமணக்கடன், ஆய்வுதயக்கடன்' எல்லாவற்றையும் ஆசிரியர்களுக்கு அளித்திருக்கிறது. அதற்காக நீங்கள் பாராட்டவில்லை.

சேலம் உருக்காலை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவேண்டிய நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி ஆரம்பிக்கும்பொழுது செங்கம், திருவண்ணாமலை, போளூர், திருப்பத்தூர் இந்த இடங்களில் நிறைய இரும்புக் கனிவளங்கள் இருக்கின்றன. அதையும் ஆராய்ந்து பார்த்து வெட்டியெடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. கோ. பாரதிமோகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக இந்த பட்ஜெட் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். மொத்தமாக இந்த பட்ஜெட்டினுடைய அம்சத்தைப் பார்க்கிறபொழுது மொத்த வருமானத்தில் 80% கிராமப்புறங்களிலிருந்து வருகிறது. மீதம் இருக்கக்கூடிய 20% தான் இதரத் துறைகளிலிருந்து கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியானால் தமிழகத்தினுடைய அஸ்திவாரமான பொருளாதாரம் கிராமப் பொருளாதாரம் ஆகும் இந்த 80% என்பதை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்கிற காலத்தில் கிராமங்களிலே வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள், தினசரித் கூலிக்காரர்களாக இருக்கிறவர்கள் 40 %. இதைத் தவிர சிறு நிலக்காரர்கள், சாகுபடியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுையெல்லாம் நீக்கிப் பார்த்தால் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் சிறுபகுதியினர் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும். இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் பிரகடனப்படுத்திய காலத்திலேயே சில விதி விலக்குகள் அளித்துவிட்டார்கள். அந்த விதிவிலக்குகளினாலேயே இன்றைய தினம் நிலகிரி மாவட்டம், ஏர்க்காடு சப் தாலுகா போன்ற இடங்கள், ஏறத்தாழ 20 ஆயிரம் பொது டிரஸ்டிகள் வைத்திருக்கக்கூடிய சுமார் 2½ லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இவையெல்லாம் அதிலே சேராது. இதைத்தவிர கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமாக இருக்கிற லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் அந்தக் கணக்கிலே சேராது என்ற முறையிலே அவர்கள் செய்துவிட்டுப் போனார்கள். இப்பொழுது 15 ஏக்கர் என்று குறைத்திருந்தாலும்கூட அந்த நிலங்கள் கிடைக்காது. உண்மையாகவே இந்த 15 லட்சம் ஏக்கர்

[திரு. கோ. பாரதிமோகன்] [1970 மார்ச் 4]

ஏக்கர் என்ற கொள்கை நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால் 1959-ம் ஆண்டிலேயே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்திருக்கக் கூடிய காலத்திற்கு முன்னாலேயே இருக்கக் கூடிய பிணம் ஏற்பாடுகளை, நியாயமற்ற மாற்றங்களை எல்லாம் செல்லுபடியாகாது என்று அறிவிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நிலங்கள் மிச்சம் இருக்கும். 1 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ஏக்கர் இன்றைய தினம் சாகுபடியில் இருக்கிறது. உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் 23 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள்தான் வந்தன. ஆனால் அந்த 23 ஆயிரம் ஏக்கரிலே 10 ஆயிரம் ஏக்கர்கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கியிருக்கிற 13 ஆயிரம் ஏக்கரும் கோர்ட்டிலே தாவாலிலே வழக்கிலே இருக்கிறது. 1 லட்சத்து 50 ஆயிரம் ஏக்கர் இருக்கக்கூடிய நிலத்திலே 23 ஆயிரம்தான் கிடைத்தது என்று சொன்னார்கள், அதிலே கூட பத்து ஆயிரம் ஏக்கர்தான் வந்திருக்கிறது, பாக்கி 13 ஆயிரம் கோர்ட்டிலே தாவாலிலே இருக்கிறது. இந்த நிலையில் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்பு கொண்டுவருவதால் ஜீவநாடியாக, இதிலே கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் எல்லாவிதமான விதி விலக்குகளையும் ரத்து செய்யவேண்டுமென்பதைத்தான் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இதிலே மிகவும் அழுத்தமாக நாம் இருந்தாக வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் 15 ஏக்கர் என்று குறைத்துவிடுவதாலே பயன் கிடைக்காது. கோயில், மடங்கள், கரும்புத்தோட்டங்கள், பமக்கோட்டங்கள் போன்ற இவைகளைப் பொது டிரஸ்டுகள் 20 ஆயிரம் இருக்கின்றன. அவற்றிற்குச் சொந்தமான நிலங்கள், நிலகிரி மாவட்டத்திலும், ஏர்க்காட்டிலும் இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் இவையெல்லாவற்றையும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவருவதற்கு இந்தச் சட்டத்திலேயே வகைசெய்யவேண்டும். தனி நபர் என்பதைக் குடும்பத்திற்கு என்று வகைசெய்யாவிட்டால் எந்தவிதமான பயனும் இருக்காது என்பதை என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட மன்றத் தொடர்கூட்டத்திலே 1959-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு செய்திருக்கக் கூடிய எல்லாவிதமான பாசுபிரிவினைகளும் செல்லுபடியாகாது என்று இந்த அமைச்சரவை அறிவிக்கவேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசக்கூடிய நேரத்திலே இந்தச் சரியான அறிவிப்பை வெளியிடலார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அந்த முறையில் செய்வதன் மூலமாக நில் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமல் படுத்த முடியுமே தவிர, அதற்கு வேறு வழி இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக, கிராமப் புறங்களில் வேலையில்லாத நின் டாட்டம் நீடிக்கிறது. அதற்காக 10 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்பது எங்கள் கட்சியின் கருத்தாகும். இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பக்க கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினால் அதைக் கொண்டு பல்வேறு கொழில்களை ஏற்படுத்தி வரலா வேலையில்லாத நின் டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். இந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்வது நல்லது.

1970 மார்ச் 4] [திரு. கோ. பாரதிமோகன்]

நகரப் புறங்களிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் கடுமையாக இருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒருபுறம் இருக்க, தொடர்ச்சியாக குழந்தைகள் படித்து வெளியே வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகப் படிப்பு, சட்டக் கல்லூரி, உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு என்று படித்துவிட்டு ஏராளமானவர்கள் வெளி வந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்குநாள் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. இந்தப் பிரச்சினை சாதாரணமான பிரச்சினை அல்ல. இந்தப் பிரச்சினையைத் தமிழக அரசு மட்டும் தீர்க்கமுடியாது. தமிழக அரசு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு கூட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு கமிஷன் நியமித்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கான வழிவகைகளை ஆராயும் நிலையில் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மூலப் பொருள்கள், கனிவளம் போன்றவற்றை எல்லாம் கணக்கிட்டு, சரியான திட்டத்தை ஏற்படுத்தி திட்டமிட்டு அமல் படுத்த தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதிலே விடையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது எங்கள் கட்சியின் கருத்து. தமிழக அரசு அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் கிழக்குத் தஞ்சைக்கு மட்டும் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டு வரப்படாதிருக்கிறது. திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் தமிழக முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டும் பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அது தவறு என்று கூறினோம். இப்போது கிழத் தஞ்சைக்கு மட்டும் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது முறையல்ல. தமிழகம் பூராவிற்கும் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டும். இந்த அமைச்சரவை அந்த முயற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதனால் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கை வசதியில் நல்ல நிலை ஏற்பட உதவிகரமாக இருக்கும்.

இப்போது வழங்கப்படுகின்ற குடியிருப்பு மனைகளின் அளவு கொஞ்சமாக இருக்கிறது. குறைந்தது 8 சென்டாவது கொடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் நம்முடைய அணுகும் முறை இருக்க வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் காலத்திலே ரெவின்யூ கோர்ட்டைத் திறந்து நிலத்தை விட்டு சாகுபடிதாரர்கள் வெளியேற்றப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பரிர் தீய்ந்து போன நிலையிலும், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலும் கூட குத்தகை அளக்க முடியவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி குத்தகைதாரர்கள் வெளியேற்றப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. பாரதிமோகன்] [1970 மார்ச் 4]

ஏராளமான கிராமப் புற விவசாயிகள்—சாதாரண சிறு நிலச் சுவான்தார்கள் உட்பட என்ற கணக்கில் சொல்லுகிறேன்—வாரக் குத்தகைதாரர்கள் போன்றவர்கள் ஏராளமான பேர் கடனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அது நீண்ட காலமாகப் பேசப்பட்டு வந்திருக்கின்ற ஒன்று. அதைக் கொண்டுவர தமிழக அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்நியர் மூலதனமிட்டுள்ள தோட்டங்களை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறிய நேரத்தில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சீறி விழுந்தார்கள். அந்நிய முதலாளிகள் என்று சொன்னவுடன் அவர்கள் பார பந்தத்துடன் கிளம்புகின்ற நிலைமையை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வங்காளத்தில் நாங்கள் என்ன செய்தோம்? என்று கேட்கிறார். அந்நியர் வசம் இருந்த டிராம்வே கம்பெனியை, செல்வாக்கு மிகுந்த கம்பெனியை, ஏராளமான மூலதனம் கொண்ட அந்தக் கம்பெனியை வங்க அரசாங்கம் நாட்டுடைமையாக்கி விட்டது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமே தலையிட்டு பிரதிநிதியை அனுப்பி அங்கு இருக்கக் கூடிய அரசாங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. நாங்கள் அதை நிராகரித்தோம். கோளாவில் கூட பல்வேறு சட்டங்கள் திரு. இ. எம். எஸ். நம்பூதிரிபாட் இருந்த காலத்தில் பிரேரேபிக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் இன்றையதினம் அமலாகி வருகின்றன. ஆகவே, அந்நியர் வசம் இருக்கும் தோட்டங்களையும் மூலதனங்களையும் தமிழக அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். அதனால் நமக்கு இருக்கக்கூடிய பற்றாக்குறை நிலை, தேக்க நிலை நீங்கும். திட்டங்களை மேலும் மேலும் அமுல் செய்யப் பணம் இல்லையென்று கூறக்கூடிய குறையைப் போக்கும். அந்நியத் தோட்டங்களையும், மற்ற நிறுவனங்களையும் எடுத்துக் கொள்ள எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இருக்கக் கூடாது. அவற்றைத் தைரியமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. எல். கணேசன் : மாமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சுருத்தைச் சொல்ல வாய்ப்பு நல்கியமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கை என்பது அரசாங்கத்தினுடைய வரவு செலவுப் பட்டியல் மட்டும் அல்ல. மாறாக அது அரசாங்கத்தின் லட்சிய வரைபடமும் ஆகும். நிதிநிலை அறிக்கை என்பது அரசினுடைய வருவாய்களை, நிதி ஒதுக்கங்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்ற சுருக்கம் மட்டும் அல்ல; மாறாக அது அரசின் கோட்பாடுகளின் பிரகடனமும் ஆகும். இந்தப் பின்னணியில்தான் இந்த

1970 மார்ச் 4]

[திரு. எல். கணேசன்]

நிதிநிலை அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசினுடைய கொள்கைகள், லட்சியங்கள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அரசியலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திட்டவாட்டமாக ஒன்றைச் சொல்லி வருகிறது. இந்திய அரசியல் அமைப்பை ஆய்கின்ற அத்தனை பேரும் இன்று அதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். இது ஒரு கூட்டாட்சி நாடாகத் தோன்றவில்லை.

It is more like a Unitary State than a Federal State. என்ற கருத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மாநிலங்களில் சுய ஆட்சியும், மத்தியில் கூட்டாட்சியும் என்ற நிலை இருந்தால்தான் அது உண்மையான கூட்டாட்சியாக இருக்கும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறது. மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே நல்லிணக்கமான, சுமுகமான உறவுடைய நிலை உருவாக வேண்டுமென்றால் இந்த அமைப்பை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லி வருகிறோம். அதே போன்று பொருளாதாரத்தில் அதிகம் இல்லாத காரண்டல் இல்லாத சோஷலிச நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறது. அதே போல் சமுதாயத்துறையில் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுகிறது—ஜாதி பேத சமயமற்ற சமத்துவ சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று. சுருக்கமாகச் சொல்லிப் போனால், அரசினுடைய அரசியல், பொருளாதார, சமுதாயக் கோட்பாடுகள், சிறந்ததொரு சீர்திருத்த சமுதாய ஜனநாயக சோஷலிசக் கூட்டாட்சி என்பதைத் திட்டவாட்டமாக வற்புறுத்தி வருகிறது.

இதைச் சொல்லுகிறபோது பலர் ஆத்திரப்பட்டு சில கணிப்புகளுக்கு வருகிறார்கள். மாநில மத்திய அரசு உறவு முறைகளைப் பற்றி நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக, ஆதாரத்தோடு சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்கள் மிகக் குறைவாகவும், மத்திய அரசுக்கு எல்லா அதிகாரங்களும் குவிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. பொருளாதாரக் கொள்கையை நிர்ணயிக்கின்ற உரிமை மத்திய அரசினுடையதாக இருக்கிறது. பொருளாதாரக் கொள்கையை நிர்ணயிக்கின்ற முறையில் அடிப்படையாக இருக்கின்ற பாங்குகளை நிர்வகிக்கின்ற பொறுப்பு, நானயச் செலாவணி மதிப்பைப் பற்றி அறிவிக்கின்ற, மாற்றுகின்ற உரிமை அனைத்தும் அவர்களிடம் இருக்கிறது. நிதிவாயில்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கின்றன. நமக்கு நிதி வாயில்கள் மிகக்குறைவாக இருக்கின்றன. நிதி ஒதுக்கங்கள் செய்கிற அதிகாரம் கூட கனி உடையதாக அவர்களிடம் இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு உண்மையான கூட்டாட்சியை உருவாக்க வேண்டுமென்பதற்கான

[திரு. எல். கணேசன்]

[1970 மார்ச் 4]

ஆலோசனையைச் சொல்லுகிறது. அப்படிச் சொல்லுகின்ற நிலையில் அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்காகப் பல யோசனைகளை நிதிநிலை அறிக்கையில் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் கூறியிருக்கின்ற யோசனைகளை வரவேற்று அவ்வளவு பேரும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய அமைப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் உள்ளேயும், வெளியேயும் ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மாநில சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்ற கோஷத்தை எழுப்புகிறபோது பழைய நாட்டுப் பிரிவினையை மறுபடியும் எழுப்புகிறது என்று கூறுகிறார்கள். நாட்டுப் பிரிவினையை விட்டு விட்டோம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமை அழுத்தத்திற்குத்தமாகச் சொல்லி இருக்கிறது. ஆனால், அப்படி ஒரு நிலை உருவானால் If it is a historical inevitability it will be due to the erroneous policy of the Centre and not of the Tamil

Nadu Government.

என்பதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி பலர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு ஒரு கதைதான் நினைவிற்கு வருகிறது. புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று சொன்னவன் நிலை உண்மையாகவே புலி வந்த நேரத்தில் என்ன வாயிற்று என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இருதயபூர்வமாக நாட்டுப் பிரிவினையை விட்டுவிட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தியக் கூட்டமைப்பை ஏற்றுக் கொள்கிற நேரத்தில் அதன் இதயசத்தியைச் சந்தேகித்தால் நாட்டுப் பிரிவினை வரக் கூடும். அப்போது நீங்கள் ஏமாந்து போகக்கூடாது என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும் போது நமக்குத் தெரிகிற உண்மை எல்லாம்—வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் யார் மீது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது? வரிக்கு மேல் வரி போட்டிருப்பதாக இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மைதான். வரி போடவில்லை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால் யார் மீது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். தாங்குகிறவர்கள் மீது தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நடுநிலையாளர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். தேவைகளை மூன்றாகப் பிரித்து அத்தியாவசியத் தேவை, வசதித் தேவை, அடம்பரத் தேவை என்று பிரித்து, போடப்பட்டுள்ள வரிகளில் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் மீது வரி போடப்படவில்லை என்பதை பொருளாதாரம் உணர்ந்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள். (மனியடிக்கப்பட்டது.) ஆனால் வரி போட்டிருப்பதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள் இதைத் திறமையுடன் செய்யும்போது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை விட்டு விட்டு வேறு எங்கே எங்கேயோ போகிறார்கள்.

1970 மார்ச் 4]

[திரு. எஸ். கணேசன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர், பெரியவர்—உருவத்தால் மட்டும் சொல்லவில்லை—திரு. வினாயகம் அவர்கள் கூறுகிறபோது, மத்திய மாநில அரசுகளின் உறவுமுறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறபோது இந்திரா அம்மையாரிடம் போராடிப் பேரவையுடனானே என்னார்கள். எப்போது, எதுவரை வாதாவது என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும், அப்படி வாதாடியும் முடியாதபோது போராட்டம் எப்போது என்பதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமைக்குத் தெரியும். கிளர்ச்சி தேவை என்றால் அதை எப்போது, எப்படி முடிவு செய்வது என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும். தேவை புரட்சிதான் என்றால் அதற்கும் தயாராயிருக்கிறோம். அவர்களது ஆத்திரத்திற்குக் காரணம், எப்படியாவது இந்திரா அம்மையாரைப் பழிவாங்கவேண்டும் என்றால் அதில் நமக்கு மறுப்பு இல்லை. சக்தி யிருந்தால் அவர்கள் செய்யலாம். ஆனால் அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பகடையாகப் பயன்படுத்தி விட முடியும் என்று நான்காம் தர ராஜகந்திரத்தைப் பயன்படுத்த முயற் சிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இப்போது திடீரென்று ஞானோதயம் வந்திருக்கிறது. சில சமயங்களில் அது வரும். கேண்டிய ஒருவர் இறந்து இங்காட்டில் அந்தப் பிணத்தை வைத்துவிட்டு வரும்போது காயமே இது பொய்யடா என்ற தோன்றும். அப்போது அந்த ஞானோதயம் ஏற்படும். ஆனால் பின்னால் அதை மறந்துவிடுவார்கள். அப்படித்தான் திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கு இப்போது ஞானோதயம் வந்திருக்கிறது. பதவியைப் பறி கொடுத்து விட்டதற்குப் பின்னால், தன் அதிகாரம், அந்தஸ்து எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டதற்குப் பின்னால், சவக்குழியில் ஒன்றை அடைப்பிவைத்ததற்குப் பின்னால் அவர்களுக்கு ஞானோதயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தியைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்துமா என்று கேட்கிறார்கள். இந்தியை எதிர்த்து வந்தவர்கள் யார்? அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்த போது, அதிகாரப் பொறுப்பில் இருந்தபோது இந்திதான் ஆட்சி மொழி என்று செய்தார்கள். 1965-ல் இந்தியை எதிர்த்து மானவர்கள் போராடியபோது, துப்பாக்கிக் குண்டுகள் வெடித்துக் கொண்டிருந்தபோது காமராஜ் அவர்கள் கேரளாவில் உலாவிக் கொண்டிருந்தார்கள். இங்கு இந்தியில் தாக்கீது வருமானால் அதைக் கிழித்துக் குப்பைக்கூடையில் போடுங்கள் என்று சொல்லி விட்டு வட புலத்திற்குச் சென்றபோது நான் அப்படிப் பேசவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார் காமராஜ் அவர்கள். (திரு. கபூர் சாகிப் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்.)

திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடப்பாண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உண்மையிலேயே ஒரு புதுமையும், புரட்சியும் கொண்டுள்ள அறிக்கையாக அமைந்துள்ளது. இதில் மிக முக்கியமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ள விஷயம், மத்திய அரசாங்கத்தினிடம்

[திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்] [1970 மார்ச் 4]

அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன, அவற்றை மாநில அரசுகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதே கருத்தைத்தான் எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. கார்தே மில்லத் அவர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையில் வற்புறுத்தினார்கள். அக்கருத்தை வலிபுறுத்தியிருப்பதற்காக நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறேன். அப்படி அதிகாரங்கள் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுமானால்தான் உண்மையான ஜனநாயகம், ஒருமைப்பாடு இவை நீடித்திருக்கும் என்பதில் யாதொரு ஐயப்பாடும் இல்லை.

இந்த அறிக்கையில் பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலனுக்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களின் நலனுக்காக என்று ஒரு அமைச்சர் அவர்களும் இங்கு அமர்ந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு இந்தக் கமிட்டி எத்தனளிற்கு அவசியம் என்பதை நான் இங்கு சொல்லி மக்கள் தெரிந்துகொள்ளுகிற அளவிற்கு இல்லை. பின்தங்கியவர்கள், மிகவும் பின்தங்கியவர்கள், இவர்கள் எத்தனளிற்கு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்பதை இந்தத் தமிழக அரசு உள்படியே உணர்ந்து ஒப்புக்கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி பின்தங்கிய வகுப்பினர்களில் முஸ்லிம்களும் இருக்கிறார்கள். முஸ்லிம்களில் இரண்டு பிரிவினர் இருப்பதைக் காண்கிறோம். நாங்கள் பலதடவை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறோம். எங்கள் கட்சி சார்பில் பல கூட்டங்களில் தீர்மானங்கள் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். உருது பேசும் முஸ்லிம்கள், தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் என்று தனித் தனியாகப் பிரித்து லப்பை கம்யூனிட்டியைச் சேர்ந்த மக்கள் பின்தங்கியவர்கள் என்று கூறியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. முஸ்லிம்கள் அனைவருமே உழைப்பாளி மக்கள் அவர்களில் பீடித் சொழிலாளர்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே முஸ்லிம்கள் அனைவருமே பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று பிரகடனம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வரி சம்பந்தமாக சில திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 1970-71ம் ஆண்டுக்கான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சேல்ஸ் டாக்ஸ்கு சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். அது 1970-71க்கு மட்டுமல்ல. அது 1969-70க்கும் ஆகும் என்று ஒரு குறிப்பு காட்டுகிறது. முந்திய வருடத்திற்கு வரி போடுவது வியாபாரிகளை எத்தனளிற்குக் கஷ்டத்திற்குள்ளாக்கும் என்பதை உணரவேண்டும். அதனால் பொருள்களின் விலைகள் உயரும், அது சாதாரண மக்களையே பாதிக்கும் என்பதை இந்த அரசு உணரும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அந்த சர்சார்ஜை நீக்கவேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, தோல் வியாபாரிகள் சில நாட்களுக்கு முன்னர் கோர்ட்டில் ஒரு தாவா போட்டு, விற்பனை மீதுதான் வரி போடவேண்டும் என்று சொ

1970 மார்ச் 4] [திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்]

தீர்ப்பு வந்த பிறகும், இந்த ஆண்டு அனெஸ்மென்டில் கொள்முதல் பேரிலும் வரி போட்டு வருவதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அதில் கவனம் செலுத்தி கோர்ட் தீர்ப்புப் பிரகாரம் செய்யவேண்டுமென்று அரசு ஆணையிடும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் 30 ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கர் என்பது 15 ஸ்டேன்டேர்ட் ஏக்கர் என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட்டிலும், மேடைகளிலும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், இந்த உபரி நிலங்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்கு பங்கு போட்டுக் கொடுக்கப்படும் என்று. இந்த பட்ஜெட்டில் அகதிகளுக்கு என்று எந்தவிதமான ஒதுக்கீடும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே இந்த நிலங்களைக் குறிப்பாக அகதிகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்குமானால் அவர்கள் உள்ளபடியே திருப்திபடுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்லி பேச்சை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகள் வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் இரண்டு வைக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. 67-ஆம் ஆண்டு வடார்க்காடு மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் இதற்காக விவாதம் நடந்தது. அந்த விவரப்புள்ளிகள் இன்னும் இருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். 1964-ஆம் வருஷத்தின் விவரப்புள்ளிப்படி, காட்பாடி வட்டத்தில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை நிறுவ வேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருந்தார்கள். 1968-இல் இந்த ஆலை வாலாஜா வட்டத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுக்கப் பட்டிருந்தது. எனவே, அந்த முடிவைப் புரையலோசனை செய்து, அதை வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் வாலாஜா வட்டத்திற்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இராணிப்பேட்டையில் தொழிற்சாலைக்காக நிலம் வாங்கி வைத்திருந்தார்கள். அது கிட்டத்தட்ட ஏழெட்டு வருஷங்களாகச் சும்மாயிருக்கிறது. அதை உடனடியாக அமல் நடத்தினால் ஏழைகளுக்கு, வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் இப்பொழுது சில சேர்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். புதுப்பாடி ஒரு சென்டர். அது வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் முக்கியமான ஹெல்த் சென்டர். அங்கே கட்டிடம் இல்லாமல் அந்தப் பகுதி மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதை யெல்லாம் கவனித்து, உடனடியாகப் பூர்த்தி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் அமர்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மன்ற உதவித் தலைவரவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள், நிலத்திற்கான உச்சவரம்பை, மசோதாவில் 15 ஏக்கராவாகக் கட்டப்போவதாக

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1970 மார்ச் 4]

அறிவித்திருப்பதைப் பாராட்டி, நான் இது சம்பந்தமாக சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் 1961-ஆம் வருஷம் தமிழக காங்கிரஸ் ஆட்சியால் நிறைவேற்றப் பட்டது. அதை நிறைவேற்றுகின்ற காலத்தில், இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியாக இருந்தவர்கள், அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியிலே யிருந்தார்கள், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக யிருந்தார்கள். இந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு மோசடி நிறைந்த சட்டமாகக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்டது என்ற விவரத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதையெல்லாம் அவர்கள் பொருட்படுத்தாமல், இந்தச் சட்டத்தை, மோசடி நிறைந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு, நிலப் பிரபுக்களுக்கு, நிறைய விதிவிலக்குகள் அளித்து நிறைவேற்றினார்கள். 1959-ஆம் வருஷத்திலேயே, நாங்கள் 30 ஏக்கர் என்று நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லி, அதை அனுசரணையாக வைத்துக்கொண்டு, 30 ஏக்கர், 30 ஏக்கராகப் பிரித்து எழுதி வைத்தபிறகு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப் பட்டதால், உபரியாக நிலம் எடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. யதார்த்தமாக நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு எவ்வாறு ஏமாற்றி யிருக்கிறார்கள். விதிவிலக்குகள் என்ற பெயரால் மாட்டுப் பண்ணை, தர்மத்திற்கு, கோயிலுக்கு எழுதி வைப்பது, பழத் தோட்டங்கள் வைப்பது, தென்னந் தோப்புகள் வைப்பது, கரும்பு சாகுபடி செய்வது என்று இம்மாதிரியாக உபயோகப்படுத்துவதன் மூலமாக பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள், விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு, இன்றையத் தினம் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அனைத்தையும் ரத்து செய்தாக வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும் காலத்திலே, குடும்பம் ஒன்றுக்கு 15 ஏக்கரா என்று நாம் சட்டத்திலே கொண்டு வர வேண்டும். நபர் ஒன்றுக்கு 30 ஏக்கரா என்பது கூடாது. ஒரு குடும்பத்திற்கு 120 ஏக்கரா வரை வைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு முன்பு சட்டத்திலே கூறப் பட்டிருக்கிறது. அதை ரத்து செய்ய வேண்டும். குடும்பம் என்று சொல்லும்பொழுது, புருஷன், மனைவி, 3 மைனர் குழந்தைகள் என்று கணக்கு வைத்து, 15 ஏக்கர் நிலம்தான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற வகையில் இதை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகத் தான் நாம் உபரியாக நிலத்தைப் பெற முடியும். முதலமைச்சரவர்கள் இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் சொன்னதைப்போல, குறைந்தபட்சம் இரண்டு லட்சம் ஏக்கராவது எடுக்க முடியும், இரண்டு லட்சம் ஏழைகளுக்கு விநியோகிக்க முடியும். இதுபற்றி நேற்று மேல்சபையிலே, முன்பு கொண்டுவந்த சட்டமே அமல் படுத்தப்படவில்லை, இப்பொழுது எதற்காகக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சுதந்திராக கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் பேசியதற்கு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இந்த பட்ஜெட் என்றையத்தினம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதோ அன்றைய தினத் திலிருந்து அமலுக்கு வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இது எப்படித் தெரிந்ததோ தெரியவில்லை, தஞ்சாவூர்

1970 மார்ச் 4] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற வருஷம், இந்த வருஷம் ஜனவரி மாதத்திற்கு முன்பிருந்தே 15 ஏக்கர், 15 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்று பிரித்து வைத்து விட்டார்கள். ஆகவே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து நீங்கள் நிலம் எடுப்பதாக நினைத்தால் . . .

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பொதுவாகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே, 15 ஸ்டான்ட் ஏக்கர் வரை கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே பலர், அப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டுவரக்கூடும் என்ற ஊகத்தின் அடிப்படையிலே செயல்பட்டிருக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் வர்கள், இதை எப்படியோ தெரிந்துகொண்டு செய்தார்கள், வரப் போகின்ற சட்டத்தை முன்கூட்டியே தெரிந்திருப்பதைப் போன்ற கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டாமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தகவல்களைச் சொல்லி, அதன்மூலம் தெரிந்துகொண்டு செய்தார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலே . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, திரு. சுப்பையா அவர்கள் சொல்லும்பொழுது, பிரித்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப் பிரித்துக் கொண்டவர்களின் பட்டியலை இங்கு தர முடியுமா?

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, அந்தப் பட்டியல் இன்றையத்தினம் சப்-ரிஜிஸ்தார் ஆபீசிலே இருக்கும். அவர்களிடம் கேட்டால், இத்தனை குடும்பங்களில் பிரித்து எழுதியிருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அந்த முறையிலே . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. சுப்பையா அவர்களுக்குத் தெரிந்த பத்து பேர்களுடைய பெயர்களுையாவது இங்கு அறிவிப்பார்களா?

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : நான் விவரம் தெரிந்துதான் அறிவிக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆகவே, விவரம் தெரிந்து பேசுவது நல்லது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இம்மாதிரியாக ஒரு நிலைமை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 39-ஆம் வருஷமே பிரித்து எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சட்டம் கொண்டுவரும்பொழுது, இதிலிருந்து தப்பித்தவர்களையும் கட்டுப்படுத்தும் முறையிலே, 59-ஆம் வருஷத்திலிருந்து அமலுக்குவரும் என்ற நிலையிலே இருக்க

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1970 மார்ச் 4]

வேண்டும். காங்கிரஸ் சர்க்காரிலே, சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லி அதை அனுசரித்து முன்கூட்டியே எழுதி வைத்துவிட்டார்கள். 61-ஆம் வருஷம் சட்டம் வந்தது. அதனால் உபரியாக நிலம் எடுக்கமுடியாத நிலை இருந்தது. அப்படி ஏமாற்றிய வர்களிடமிருந்தும் நிலத்தை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கோவில், மடங்களை எடுத்துக்கொண்டால் விதிவிலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கோவில், மடங்கள் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர், நிலங்கள் சொந்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் உள்ள அந்த நிலங்களை அரசு டைமையாக்கி, விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து, கோவில், மடங்களின் நிர்வாகத்தை நடத்த அரசாங்கமே பொறுப்பு ஏற்று நடத்துவது உசிதமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தஞ்சாவூர், திருச்சி மாவட்டங்களில், 'காணாத பாக்கி' என்று சொல்லும் ஒரு முறையில், விவசாயிகளிடமிருந்து குத்தகை பாக்கி இருப்பதால் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் மீது, அவர்களை வெளியேற்ற வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. அம்மாதிரி வெளியேற்றப்பட்டால், சுமார் 50,000 பேர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள். அது அரசாங்கத்திற்குப் பெரிதும் பாதகத்தை விளைவிக்கும். எனவே, அவர்களை வெளியேற்றாமல் இருக்க அரசாங்கம் துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தத்தில் அரசாங்கம் புதிய கொள்கையை உருவாக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். முறையாக, விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்து அமல் நடத்தி நடவடிக்கை எடுக்கும் நேரத்தில், எங்கள் கட்சி அரசாங்கத்திற்குப் பூரண ஒத்துழைப்பு அளிக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். (மணியாடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்கள் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி ஒவ்வொரு வரும் இரண்டு நிமிடங்கள் கேட்டால் என்ன செய்வது? தலைவரவர்கள், 10 நிமிடத்திற்கு மேல் யாரும் பேசக்கூடாது என்று சொல்லி விட்டு, விஸ்டையும் கொடுத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஏறத்தாழ 10 பேர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : எதிர்க்கட்சி என்ற பெயர் இருக்கிறது, அந்த அடிப்படையிலே கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எல்லோருக்கும் சராசரியாக 10 நிமிஷம் என்று சொன்னால், பேசுவதில் பிரயோசனமில்லை.

அரசாங்கம் இந்த உணவுக் கொள்கை சம்பந்தமாக மறுபரிசீலனை செய்வது நலமாகயிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இன்றையதினம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே, பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் தானியத்தைப் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்,

1970 மார்ச் 4] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு வருவது கிடையாது. சாதாரண விவசாயிகள்தான் தங்களுடைய தானியத்தை மார்க்கெட்டிலே குறைந்த விலைக்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுகின்றன. பதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்ய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைப் போக்க அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக நம்முடைய தமிழகத்திலே வறட்சி ஏற்பட்டு, அதன்மூலமாக இன்றையதினம் வேலையில்லாமை, பஞ்சம் போன்ற நிலைமைகள் உருவாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. வேலை வேண்டுமென்பதற்காகப் பல்லாயிரக்கணக்கான படித்தவர்கள், வாலிபர்கள் கிளர்ச்சிகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் ஒரு நிலையிலே, இன்றையதினம் அரசாங்கம் அந்த வேலைவாய்ப்பை அளிப்பதற்கான திட்டங்களைத் தயாரிக்கவேண்டும்.

அதைப்போல் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 10 இடைக்கால நிவாரணம் அளித்திருப்பதும், ஆசிரியர்களுக்கு பல சலுகைகள் அளித்திருப்பதும் வரவேற்கத்தக்கவையாகும். விரைவிலே அவர்களுடைய குறைகள் அத்தனையையும் பரிசீலனை செய்து, அவைகளைக் களைவதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். பே கமிஷன் அக்கையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்காமல், பே கமிஷன் விரைவிலே தனது அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் சிப்பந்திகள், ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவ்வாறு சொல்கிற காலத்திலே, தொழிலாளர்களுக்கு இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் சம்பள உயர்வு போன்ற விஷயங்களில் அரசாங்கம் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, தொழிலாளர்களுக்கு, தொழிற்சாலைகளில் அலுவல்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு போன்ற காரியங்களைச் செய்துகொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசும் வரி விதித்திருக்கிறார்கள், மாநில அரசும் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இரண்டும் சேர்ந்து, பொது மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொது மக்கள், ஏழை மக்கள், பாதிக்கப்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1970 மார்ச் 4]

படாத அளவுக்கு நமது அரசு பரிசீலனை செய்து, அந்த வரிகளில் மாற்றங்கள் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 8¼ காசாக இருந்தது 10 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளிடையே அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பெரிய அளவுக்கு வருவாய் வந்து, அரசாங்கம் அதனால் பெரிய செலவுகளை நிறைவேற்ற முடியும் என்று நம்பவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே, அதைக் கைவிடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரண வேலைகள் செய்வதிலே குறைபாடுகள் இருப்பதாக புகார்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அம்மாதிரியான புகார்கள் இல்லாத அளவுக்குப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதுபோலவே பொருட்காட்சி சம்பந்தமாகவும் புகார்கள் சொல்கிறார்கள். அது முறையாக நடத்தப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவையெல்லாம் முறையாக நடத்தப்படுகின்றனவா என்பதை அறிந்து ஆராய்வதற்கு அரசு ஒரு விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் புதியதாக 6 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இது நடைமுறைக்கு வருமாபொழுது கிட்டத்தட்ட 25 கோடி ரூபாயாக உயரும் என்பதில் யாருமொரு சந்தேகமும் இல்லை. மேலும், இந்த ஆட்சி பதவிக்கு வருமாபொழுது 'வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம்' என்ற தத்துவத்தை மக்களிடையே சொல்லி, ஆட்சிக்கு வந்தார்கள். ஆனால், வரிகளை மட்டும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு வசதிகள் செய்து தருகின்றார்களா என்றால், இல்லவே இல்லை. மேலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது 1966-67-ம் ஆண்டில் இருந்ததைவிட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ரூ. 100 கோடிக்கு அதிகமாக வரவு இனங்களிலிருந்து வருவாய் வந்திருக்கிறது. இவர்கள் பதவிக்கு வந்தவுடன் விற்பனை வரியைக் கூட்டியது, மோட்டார் வாகனங்களுக்கு வரியைக் கூட்டியது, மேல் வரியை கூட்டியது இதன் மூலம் ரூ. 100 கோடி வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த அமைச்சரவை நன்றாக உணரவேண்டும். இந்தப் புதிய வரிகள், குறிப்பாக வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கு, விவசாயப் பெருங்குடும்பங்களுக்கு பெரிய வேதனைப் பளுவாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள அசைப்படுகிறேன்.

1970 மார்ச் 4] [திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்]

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயப் பெருமக்களுக்கு ஏதாவது நன்மைகள் பயக்கும் வகையில் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்ப்போமானால், ஒன்றும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிறபொழுது வேளாண்மை உற்பத்தியில் 1968-69-ல் இருந்ததைவிட ரூ. 98 லட்சம் குறைவாகவும், சிறிய பாசனத்திற்காக 1968-69-ஐ விட ரூ. 91 லட்சம் குறைவாகவும், மண் வளப் பாதுகாப்புக்காக 1968-69-ஐவிட ரூ. 38 லட்சம் குறைவாகவும் கால்நடை வளர்ப்பில் 1968-69-ஐ விட ரூ. 48 லட்சம் குறைவாகவும் குறைத்துத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இது மக்களுக்குத் தேவையான திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயப் பெருமக்களின் வாழ்க்கையை பெரிதும் பாதிக்கும் என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக விவசாய மக்களுக்கு முக்கியமான திட்டங்கள் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம், கால்நடைப் பாதுகாப்புத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களில் இந்த அரசு மேற்கொள்வதற்கு ஏதாவது திட்டங்கள் தங்களிடம் இருக்கிறதா என்றால், ஒன்றும் இல்லை. இவைகளெல்லாம் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயப் பெருமக்களுக்கு மிக முக்கியமான திட்டங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும் மின்சாரக் கட்டணத்தை 8.25 பைசாவிலிருந்து 10 பைசாவாக உயர்த்தியதன் மூலம் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயப் பெருமக்கள் பெரிதும் அவதிப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி கட்டணத்தை உயர்த்தியதை உடனே ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், புதிய பாசனத் திட்டம் ஏதாவது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் சொல்லப்படவில்லை. பெரிய பாசனத் திட்டங்களை யெல்லாம் முன்பிருந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் நல்ல முறையில் செய்து முடித்துவிட்டது. சிறிய பாசனத் திட்டங்களைத்தான் இந்த அரசாங்கம் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடமை இல்லிருந்த தவறி. சிறிய பாசனத் திட்டங்களை அவ்வாறு நல்ல முறையில் செய்யவில்லை என்பதைத்தான் இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் எனது தொகுதியிலுள்ள ஆலுத்துரையாறு திட்டம், வடமலையான் கால்வாய் செப்பனிடும் திட்டம், சூடமார் அணைத் திட்டம், நம்பியாற்றை செம்மைப்படுத்தும் திட்டம், மற்றும் பல திட்டங்கள் இந்த அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், அப்பகுதி எப்பொழுதும் வறண்ட பிரதேசமாக காட்சி அளிக்கும் நிலை மாறும். வங்கே நிலைமை சீராகக்கூடும் என்பதை இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன்] [1970 மார்ச் 4]

மேலும், தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புதிய தொழில்கள் அமைவதற்கான வாய்ப்புகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை. அத்துடன் பழைய தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் திட்டமிடவில்லை. தொழில்களில் எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைத்து வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடியும் என்பதை அமைச்சரவை நன்றாக உணர்ந்து, அந்த வகையிலே வேலைவாய்ப்புகள் ஏற்படும் வகையில் திட்டங்கள் ஒன்றும் தீட்டப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சாலைகள் பராமரிப்புக் காக அரசு கொடுக்கும் மானியம் மிகக் குறைவு. இந்த மானியத்தை வைத்து கிராமப்புற சாலைகளை சரியான முறையில் பராமரிக்க முடியவில்லை. கிராமப்புறங்களில் சாலைகள் மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சாலைகளைப் பராமரிக்க மேலும் கூடுதல் நிதி உதவி அளித்தல் அவசியம் என்பதை இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, கிராம மக்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு இந்தக் சாலைகள் மிகவும் அவசியம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்வியின் தரம் வரவர மிகவும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. தரத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசு ஏதாவது தீவிரத் திட்டங்கள் தயாரித்திருக்கிறதா என்றால், ஒன்றும்மில்லை. பள்ளிகளில், ஆரம்பப்பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதற்குரிய காலம் ஜூன், ஜூலை மாதமாக இருந்தாலும் கூட, இந்த அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கக்கூடிய காலம், இப்பொழுது பிப்ரவரி, மார்ச்சு மாதங்களில் உத்தரவு போடப்படுகிறது. இதனால் பள்ளி மாணவர்களுக்கு படிப்பு மிகவும் தடைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, இதுகுறித்து உடனே நல்ல முறையில் தீர்வு காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பின்தங்கிய பிரதேசமான ராதாபுரம் உப வட்டத்தில் ஒரு அரசாங்கக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப்புறங்களில் சுகாதார அமைப்பு மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கிறது. நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு கிராமப்புறங்களில் சுகாதார அபிவிருத்திக்கு என்ன செய்கிறுக்கிறீர்கள்? ஒன்றும் செய்யவில்லை. நாட்டில் பெரும்பகுதி மக்கள் கிராமப்புறத்தில் இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. குறிப்பாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நடத்திவரும் மருத்துவ

1970 மார்ச் 4] [திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன்]

மனைகளை அரசு படிப்படியாக ஏற்று நடத்துவதற்குரிய நிவிரத்திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமப்புற மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு நாம் ஏதாவது வசதி செய்தவர்களாவோம். குறிப்பாக, வள்ளியூர், ராதாபுரம் ஊராட்சி மன்ற மருத்துவ மனைகளை இந்த அரசு உடனடியாக ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், ஊர்களெல்லாம் மிகப் பெரிய ஊர்களாக பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. கிட்டத்தட்ட 20,000 மக்கள் வசிக்கக்கூடிய இடமாக இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நடத்திவரும் மருத்துவ மனைகளை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு வசதி அளிப்பதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 20,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சராசரி ரூ. 500 கூட எட்டவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் போதாது. கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 10 கோடியாவது ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இணைப்புச் சாலைகள், மாதர் மகப்பேறு இல்லங்கள் இவற்றை வழங்குவதில் விரைவாகச் செயல்பட்டு, குறைந்தது 10 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ந.ட.
12-00

சென்னையிலுள்ள குடிசை வாழ் மக்களின் நலன் கருதி குடிசைகளை ஏழு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக ஒழிக்க திட்டம் தயாரிக்க முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் புதிய குடிசைகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் மக்கள் குடியிருக்க இடம்கூட இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு குடிசை போட்டுக் கொடுக்கவும், வீட்டு மனை கொடுக்கவும், அரசு ஒரு நீண்ட சாலத் திட்டத்தை உடனடியாகத் தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பல பாகங்களில் பருவமழை தவறி விட்டது. குறிப்பாக ராதாபுரம் துணைவட்டத்தில் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக மழை தவறிவிட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள வடக்கன் குளம், காவல்குணறு, ஆவணகுளம் போன்ற கிராமங்களில் மக்கள் குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இன்றி அவதிப்படுகிறார்கள். இதனை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நேரில் பார்வையிட்டும் இன்னும் அங்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்க வில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க நான் இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் மக்கள் கட்டவேண்டிய கடன்கள், தீர்வைகள், கூட்டுறவுக் கடன்கள் இவற்றைக் கட்டவேண்டும் என்றும் நிர்ப்பந்தம்

[திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன்] [1970 மார்ச் 4]

செய்கிறார்கள். அரசு நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் கொடுக்கவும், கடன்கள் வசூல் செய்வதைத் தள்ளிவைக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நிதிநிலை அறிக்கையில் வேறு ஒன்றும் இல்லை, இது வரிப் பளுவான அறிக்கை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. எம். மேத்தா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து எனது கருத்தினைக் கூற விழைகிறேன். இன்றையதினம், நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கும் போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தத் தமிழகத்திற்கும், டெல்லிக்கும் உள்ள தொடர்பையும் தொய்வையும் எடுத்து இயம்பிக் கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலையில் இந்த நாட்டில் நான்காவது பொதுத் தேர்தல் நடந்தது. நாங்களும் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு, தமிழகத்தை ஆளுகிறோம். அப்படி நடந்த தேர்தலும் நான்காவது தேர்தல். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டும் நான்காவது பட்ஜெட். இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசும் இந்த நாளும் நான்காம் நாள். இன்று தேதியும் நாலாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளர்ந்து ஏழை, எளியவர்களுக்கு வசதிகளை யெல்லாம் பெருக்கிக்கொடுக்க திட்டங்களெல்லாம் போட்டிருக்கிறது. இந்த நல்ல திட்டங்கள் நிறைந்த பட்ஜெட்டை வழக்கம்போல் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எப்படி எப்படி விமர்சனம் செய்யலாமோ அப்படியெல்லாம் விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி விமர்சனம் செய்யும்போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாரித்திருக்கும் இந்த நான்காவது பட்ஜெட்டை, சென்ற மூன்று பட்ஜெட் வரைக்கும் ஒரு விதமாகவும் இதை வேறுவிதமாகவும் விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நண்பர் வினாயகம் இந்த பட்ஜெட் திராவிட முன்னேற்றக் கழக வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது என்றாலும், 1966-67-ன் தொடர்பாக, 1970-71 வரை இது காங்கிரஸ் போட்ட அடித்தளத்தில்தான் முன்னேற்றக் கழக பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்கிறேன், 1966-67-ன் தொடர்பாக எங்கள் வளர்ச்சி, எங்கள் சாதனைகள் வளர்ந்தது என்று வாதத்திற்காக ஒப்புக் கொண்டாலும், இந்த ஆண்டில் மழை பெய்யாததும் உங்கள் அடித்தளத்தில்தானே என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். இங்கே ஒரு முறை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஒப்பாரி என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் ஒப்பாரி டெல்லி மட்டத்தில் வந்தது. அந்த ஒப்பாரிகூட உங்களுடைய அடித்தளமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் நாங்கள் படியரிசித் திட்டம் என்றபோது, அதையெல்லாம் கேலிசெய்தீர்கள். இப்பொழுது கூட ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்கள். வசதியைப் பெருக்குவோம் வரியைக் குறைப்போம் என்றீர்களே, எங்கே என்று கேட்டார்கள். வரியைக் குறைத்ததை, வசதியைப் பெருக்கியதை எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. மணி அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். வசதிகளைப் பெருக்கியிருக்கிறோம்.

1970 மார்ச் 4]

[திரு. எம். மேத்தா]

முதல் அமைச்சர் குளிர் சாதனம் வைத்த காரைப் பற்றியும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் ஈமக்காரியத்திற்கு இடம் அளித்ததில் கலந்து கொண்டதற்கு அவர் கல்லையும் வைப்பார்களே என்றும் குத்தலாகப் பேசினார்கள். அப்படியெல்லாம் பேசுவது காங்கிரஸ்காரர்களுடைய வழக்கம் என்று கூறிவிடலாம். பேரறிஞர் அண்ணா 1967-68-ல் பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து படிக்கும்போது, வயதின் காரணமாக, வறட்சியின் காரணமாக தண்ணீர் அருந்தியதைக் கூட கேலி செய்தவர்கள் நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள். அதே போல, உடல் நலம் இன்மை காரணமாக குளிர் சாதன வண்டி வைத்திருக்கிறேன் என்றால் விட்டு விடுகிறேன் என்று பேசிக்கொண்டார்கள். தொட்டிலை ஆட்டிவதும், தொடையைக் கிள்ளுவதும் என்பதுபோல் இருக்கிறது. இவர்கள் குத்தல் பேச்செல்லாம் எங்களுக்குப் புரியாமல் இல்லை. ஈமக்காரியத்திற்கு என்று வைத்தால், இவருக்குக் கல் வைப்பார்களே என்றார்கள். யார் இறக்க மாட்டார், கல் வைக்கமாட்டார்கள்? என்ன தெரிகிறது. இருபது ஆண்டு காலத்தில் சுடுகாட்டைக் கூட சரியாக நீங்கள் வைக்கவில்லை என்றுதானே பொருள்?

ஆகவே, பட்ஜெட்டைப்பற்றி, திட்டங்களைப்பற்றி, இப்படி இழிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியை 1967-லே கைப்பற்றினோம். அதற்கும் முன்னால், இவர்கள் சட்டமன்றத்தில் இருந்தபோது, 1959-ல் சென்னை மாநகராட்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றியது. டெல்லிப் பேரரசை நீங்கள் கைப்பற்றியபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழக அரசைக் கைப்பற்றியிருக்கிறது. நகரசபைகளையெல்லாம் கைப்பற்றியிருக்கிறது. அந்த முறையில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. பாக்கியிருப்பதெல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தான். அவற்றிற்கும் ஜூலை மாதத்தில் தேர்தல்கள் வருகின்றன. அப்பொழுது என்ன கதி ஆகுமோ தெரியாது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எழை எளியவர்களுக்கு என்று அவர்களுடைய நன்மைக்காக கடுமையாக உழைக்க வேண்டும் என்று உழைத்ததால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், விவசாய அமைச்சராகவிருந்த கோவிந்தசாமி அவர்களும் உள்ளபடியே கடுமையான உழைப்பால்தான் இறந்தார்கள் என்பதை இந்த மன்றம் ஒத்துக் கொள்ளும். இந்த அமைச்சரவை கடுமையாக உழைக்கிறது என்பதைக் காட்ட ஒன்று இரண்டைச் சொல்ல வேண்டும். எண்ணுடைய தொகுதிக்கு வந்த பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர், கொடைக்கானல் தொகுதியில் ஓட்டுக்காக வந்து சென்ற பிறகு நன்றி செலுத்த ரோடு வசதி இல்லாததால் செல்லாத அளவில் நான் இருக்கும்போது, 7, 7½ மைல்கள் நடந்து செல்ல வேண்டிய பகுதிகளுக்குச் சென்றார்கள். பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரை குப்பம்பாபட்டி என்ற ஒரு ஊருக்கு அழைத்துச் சென்றேன். ஏறத்தாழ 4 மைலுக்கு அப்பாலேயே காரை விட்டு

[திரு. எம். மேத்தா]

[1970 மார்ச் 4]

இறங்கி நடந்து சென்று திரும்பியிருக்கிறார்கள். நடந்து சென்ற போது அவர்களுடைய இயல்புப்படி, பல்லைமட்டும் கடித்துக் கொண்டு பொறுத்துக்கொண்டு, 'பரவாயில்லை, பரவாயில்லை' என்று சொல்லிக்கொண்டு நடந்து வந்தார்கள். அப்படிக்கடுமையாக உழைத்ததன் காரணமாக, காரிலே ஏறும்போது, காலணியை மாட்டமுடியாமல், கால் சுரந்துவிட்டது. மறுமாதம் நிதி அமைச்சர் கோடைக்காலனுக்கு வந்தபோது, "சாதிக்கை நடக்க வைத்துவிட்டாய், என்னுடைய நிலை என்ன" என்றார்கள். அவர்களை இன்னொரு கிராமத்திற்குக் கூட்டிச் சென்றேன். மாலை ஐந்து மணிக்குத்தான் சாப்பாடு போட்டேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், 'எனக்குத் தெரியும் நீ எந்த அளவிற்கு சிக்கல் கொடுப்பாய் என்று' என்று சொன்னார்கள். பிறகு 15 நாள் கழித்து மதுரையில் சந்தித்தபோது, ஆலடி அருணா கூப்பிட்டு செய்து சக்கையாகப் பிழிந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள் கடுமையாக உழைக்கிறார்கள். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் 4 மைல் நடந்தபிறகு, 20 ஆண்டு காலமாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்த கோடைக்காலப் பழனி ரோட்டை ரூ. 75 லட்சத்தில் உடனடியாக வேலை தொடங்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் காரியத்தைப் பாராட்டி, பழைய எம்.எல்.ஏ. லக்ஷ்மிபதி ராஜ் என் கையைக் குலுக்கி 20 ஆண்டு காலமாக பரிசீலனையில் கூட இல்லாமல் இருந்த திட்டத்தை நீங்கள் 100 மைல் போகவேண்டியதிருந்ததை 26 மைல்களாகக் குறைக்கும் ரோட்டு வேலையைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறீர்கள் என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதே மாதிரி பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. நிதி அமைச்சர் கொடைக்கானல் வந்தபோது செய்தார்கள். வெள்ளையன் யாலம் முதல் பட்டா வழங்கப்படாத இடத்தில் 45,000 ஏக்கர் நிலத்தில் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளையர் பட்டா வழங்க ஒரு அசைன்மெண்ட் ஆபீஸ் வைத்திருந்தார்கள். அதை காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மூடிவிட்டார்கள். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் வந்து பார்த்துவிட்டு, பட்டா வழங்க அசைன்மெண்ட் ஆபீஸ் ஒன்றையும் திறந்து அதோடு ஒரு சப்-கலெக்டரையும் உடனடியாக நியமித்து, ஏழை எளியவர்களுக்கு பட்டா வழங்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டார்கள்.

நாவலர் வந்தபோது மூன்று மணிக்குத்தான் மதிய உணவு ரொக்ள்ள முடிந்தது. அவர்கள் வந்தபிறகு பரிசீலனை செய்து பழைய மருத்துவ மனையை போடியில் பள்ளிக்கூடம் வைக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு ஆலோசனை கூறினார்கள். ஆக, இந்த வகையில் முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள் ஆங்காங்கே கடுமையாக உழைத்து, காரியங்களைச் செய்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியான பெரிய குளம் தொகுதியில் சோத்துப்பாறை, குப்பன்பாறை அணைக்கட்டு விடயம் இருக்கிறது. நான் நகர மன்றத் தலைவராக இருந்து வருகிறேன். சோத்துப்

1970 மார்ச் 4]

[திரு. எம். மேத்தா]

பாறை, குப்பான் பாறை அணை கட்ட வேண்டுமென்று நகரசபை மூலமாக 40, 50 ஆண்டுகளாகக் கேட்டும் கட்டவில்லை. இதை உடனடியாகக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கொடைக்கானலிலுள்ள தடியன் குடிசையிலிருந்து ஓட்டன்சத்திரம் வரைக்கும் நல்ல ரோடு வசதி கிடையாது. நம்முடைய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் இதுபற்றி எடுத்துக்கூறி இருக்கிறோம். இந்த ரோடு வசதியை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அங்கு அசைன்மென்ட் ஆபீஸ் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு 40 ரூபாய் என்றுதான் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அளவை உயர்த்தி 80 ரூபாய்க்கு மேல் போகாத நிலையில் உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

திரு. பி. வேலுசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தமிழக அரசானது இந்தப் பட்ஜெட்டில் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக இருந்ததைக் குறைத்து 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் கொண்டுவந்ததற்கு என்னுடைய மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு இந்தப் பட்ஜெட்டிலே போடப் பட்டிருக்கிற வரிகளைப் பார்த்தால் வரி தாங்கக்கூடியவர்களுக்கும், வசதிபடைத்தவர்களுக்கும், சௌகரியப்பட்டவர்களுக்கும்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்கு விளங்கும். மோட்டார் வண்டிகள், குளிர்ப்பானப் பெட்டிகள், கடிகாரங்கள், கைக்கடிகாரங்கள், ரேடியோக்கள், புகைப்படக் கருவிகள், மின்சாரப் பொருள்கள், விலையுயர்ந்த கற்கள், துறைப்பாட்டி விரிப்புகள், நறுமணப் பொருள்கள் போன்ற பொருள்களின்மீது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பும் சக்தியும் படைத்தவர்களுக்குத்தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பொருள்களுக்கு வரி விதித்திருப்பது நியாயம்தான் என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கும் நேரத்தில் அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வழியிருக்கிறதா என்று கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. நல்ல கவனம் செலுத்தப்பட்டு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கும்போது, அதில் சில குறைகள் இருப்பதாகத் தென்படுகிறது. பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கோவில், மடங்களுக்கு ஏராளமான நிலம் இருக்கிறது. பெரிய இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்டுகள் எல்லாம் டிரஸ்ட் என்று வைத்துக் கொண்டு, தங்கள் வாழ்க்கை சௌகரியமாக நடப்பதற்கு வேண்டிய

[திரு. பி. வேலுசாமி]

[1970 மார்ச் 4]

ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்துகொண்டு, நில உச்சவரம்பிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி தப்பித்துக்கொள்ளாத வகையில் அதற்கான ஏற்பாடுகள் இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை யென்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிய காலத்தில் எல்லாம் நகர்ப்புறத்தில் இருப்பவர்கள்தான் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறாக நன்மை அடைந்திருக்கிறவர்களுக்கு, அவர்களுடைய வருவாய்க்கு உச்ச வரம்பு ஏதாகிலும் கட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சாதாரணமாக கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிக்கு நில உச்சவரம்பு என்று இருக்கும்போது, அதிக வருவாயைப் பெற்றுக்கொண்டு நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஏன் வருவாய் உச்சவரம்பு வைக்கக்கூடாது? இப்படி நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு உச்சவரம்பு இல்லாததினால், கிராமத்து விவசாயிக்கு மாறுபட்ட உணர்வுதான் ஏற்படும். ஆகவே, கிராமப்புறத்தில் நில உச்சவரம்பு என்றிருப்பதைப்போல, நகர்ப்புறத்தில் இருப்பவர்களின் வருவாய்க்கு உச்சவரம்புத் திட்டத்தை இனி அடுத்த ஆண்டு வருகிற பட்ஜெட்டிலாகிலும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிட்டுள்ள உணவு உற்பத்தியைப் பற்றி நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பசுமைப் புரட்சி, பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்லப்படுகிற நேரத்திலே, ஒரு முக்கியமான பகுதி எந்தக் காரணத்தாலோ முழுவதும் விடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலே சுமார் 32,300 குளம், குட்டைகள் இருக்கின்றன. இவைகள் மராமத்து செய்யப்படுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையின் அளவைப் பார்த்தால், மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. இவைகளுக்கு 9 லட்சத்து 26 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நமக்கு அச்சரியத்தையத்தான் ஏற்படுத்துகிறது. நமது மாநிலத்தில் குளம், குட்டைகள் ஆகியவற்றின் பாசனத்தின்மூலம் 22½ லட்சம் ஏக்கரா சாகுபடிக்கு வருகிறது. கிணற்றுப் பாசனத்தின் மூலம் 12½ லட்சம் ஏக்கரா அளவு சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. கிணறுகளை மேலும் நன்றாக அழப்படுத்தினால்தான் உணவு உற்பத்தி மேலும் பெருகும். ஆகவே, குளம், குட்டை மராமத்து வேலைகளுக்கான நிதியை உயர்த்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'காட்கில் கமிட்டி ரிப்போர்ட்' வந்ததிலே குளம், குட்டைகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக ஒரு டிபார்ட்மென்ட் அமைக்கப்பட்டு, அது செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தோடு நின்றுபோய்விட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஏராளமான குளங்கள், குட்டைகள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இவைகளைச் சீர்படுத்தினால் இன்னும் நிறைய நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 4,800

1970 மார்ச் 4]

[திரு. பி. வேலுசாமி]

சதுர மைல் பரப்பளவுள்ள குளம் குட்டைகள் இருக்கின்றன. 6,018 குளம், குட்டைகள் இருக்கின்றன. அவை தூர் எடுக்காமல் அப்படியே இருக்கிறது. இவையெல்லாம் எப்படி விடப்பட்டிருக்கின்றன என்று புரியவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்தி, இவைகளையெல்லாம் மராமத்து செய்து, இன்னும் பெரிய அளவில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த ரிப்போர்ட்டிலே இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த அரசை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. ஏதோ ஒரு காரணத்தாலே தொடர்ந்து 30, 40, 50 வருஷகாலமாக குளம் குட்டைகள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு குளங்கள் மண் மேடிட்டு, தண்ணீர் தேங்கி நிற்காமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி அந்தக் குளங்களை ஆழப்படுத்தி, தூர் எடுக்கவேண்டும் என்கிற குறிப்பு 1959-லேயே எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல சர்க்கார்கள் வந்துவிட்டன. இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. அதில் கவனம் செலுத்தி அந்த இரண்டு குளங்களையும் மராமத்து செய்து தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவின் மொத்த நிலப்பரப்பு 6,018 சதுர மைல். அதில் 127 குளங்கள் இருக்கின்றன. பெரும்பகுதி கிணற்றுப் பாசனத்தையே நம்பி இருக்கின்றன. கிணற்றுப் பாசனம் என்கிறபோது மின்சாரம் தான் அடிப்படையாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே கோயம்புத்தூர் விவசாயிகள் தாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறபோது மின்சாரக் கட்டணத்தை 1½ மடங்கு அதிகப்படுத்துவது அந்த ஜில்லா விவசாயிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும். தயவுசெய்து அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை காட்டவேண்டும் என்பதாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் பலவகையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அணுவில் இருந்தும் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. நெய்வேலியில் நிலக்கரியில் இருந்தும் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இன்னும் எண்ணெயில் இருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இப்படி வேறுபல வகைகளிலும் உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்புக்கள் இருப்பதனால் பாண்டி யாறு-புள்ளம்புழா திட்டத்தின் கீழ் தண்ணீரைக் கோவைப் பகுதிக்குத் திருப்பி விட்டால் கோவை மாவட்டப் பகுதியில் 1½ லட்சம் ஏக்கரா பாசனம் பெறும். இன்னும் சோலையாறு என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதையும் இவற்றுடன் இணைத்துவிட்டால் இந்த மூன்று ஆறுகளும் கோவை மாவட்டத்தை வளமிக்க பகுதியாக ஆக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. வேலுசாமி]

[1970 மார்ச் 4]

கடைசியாக நில உச்சவரம்புச் சட்டம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இது ஏழை எளிய மக்களுக்கு வாழ்வளிப்பதாக இருக்கிறது, இதன் மூலம் இரண்டு லட்சம் ஏக்கரா ஏழைகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடும் என்கிறபோது இதுபோலவே இன்னும் டிராஸ்ட், மடங்கள் முதலியவற்றில் இருக்கும் லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களையும் எடுத்துக்கொள்ள வழிசெய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. கருணாநாதன் : வணக்கத்திற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு செலவுக் கணக்கு நல்லதொரு அம்சமாகும். ஏழை எளியவர்களுக்கு வரி போடாமல், தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வரியைக் கொஞ்சம் உயர்த்தியிருப்பதைப் பல கோடி மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள்.

கேஜட் பதிவு இல்லாத ஊழியர்களுக்கும், அரசு ஊழியர்களுக்கும் இன்றைக்கு சம்பளக் கமிஷன் ரிப்போர்ட் வருவதற்கு முன்பாக இடைக்கால நிவாரணமாக 10 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுத்திருப்பதைப் பாராட்டவேண்டும். அதுவும் நம்முடைய பட்ஜெட் பற்றாக்குறையாக இருந்தும் கூட அரசு ஊழியர்களுடைய நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு இப்படி இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்க முன் வந்திருப்பதை அவர்கள் பாராட்ட வேண்டும்.

மேலும் ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற சலுகைகளினால் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் பயன் அடைவார்கள். அவர்களுடைய உள்ளம் எல்லாம் பூரிப்பு அடையும். இந்தத் தமிழக அரசைப் பாராட்டுவார்கள்.

மலைவாசஸ்தலங்களில் பணி புரிகிற ஆசிரியர்களுக்கு குளிர் காலப் படி அளித்திருப்பதற்கு அவர்களுடைய சார்பாக நான் இந்த அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குளிர் காலப் படி வேண்டுமென்று அவர்கள் பல நாட்களாகக் கோரி வந்தார்கள். அவர்களுடைய கருத்தை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தான் ஆதரித்ததோடு அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாகவும், அண்ணா அவர்களுடைய பாரம்பரியத்தில் வந்திருக்கிற தமிழக அரசு இன்றைக்கு அதைச் செயல்படுத்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க மாபெரும் அம்சமாகும்.

தேயிலை வரியை உயர்த்தாமல் இருந்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.. சிறு தேயிலைத் தோட்டக்காரர்களுக்கு இன்னும் அதிக உதவி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது தேயிலை போர்டினுடைய உதவியினால் எட்டு கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும் 8 தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 4]

[திரு. சோ. கருணாநாதன்]

நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூரில் ஓவாலி தோட்டம் இருக்கிறது. நான்கு ஆயிரம் ஏக்கரா தேயிலை பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக் காரர் காலத்தில் குத்தகைக்கு விட்டது. 99 ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டன. இப்போது அதை எடுத்தால் இலங்கையில் இருந்து வரும் அகதிகளுக்குக் கொடுக்கலாம் அல்லது கூட்டுறவு முறையில் அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத்தில் வாழ்வளிக்க வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெரிய தேயிலைத் தோட்டங்களைப் பலர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்கார் நிலங்களையும் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை அவர்களிடம் இருந்து எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நீலகிரியில் ஆடுதுறை என்னும் இடத்தில் தங்கம் இருப்பதாகப் பல ஆண்டுகளாகவே கேள்விப்பட்டு வருகிறோம். ஏற்கனவே சோதனை நடந்தது. மீண்டும் முயற்சி எடுத்து அதைத் தோண்டி எடுப்பதற்கான காரியங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற பட்டுஜெட்டில் நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எல்லாம் பேசுகின்றபோது அரசு செய்திருக்கிற பணிகளைப் பாராட்டாமல் குறைகளையே சொல்லிவந்தார்கள்.

கடந்த இருபதாண்டு காலமாக அவர்கள் ஆட்சி செய்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவிக்கு வந்து 3 ஆண்டுகள் தான் ஆகியிருக்கின்றன. அதற்குள் எத்தனையோ நல்ல காரியங்களை செய்திருக்கின்றன. என்றாலும் தங்களால் 20 ஆண்டுகளில் சாதிக்க முடியாதவற்றை வந்து 3 ஆண்டுகள் ஆகவில்லை—வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போயிற்று? தொழில் வளர்ந்ததா என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். நாட்டில் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் என்ன என்ன இருக்கின்றன, பணத்திற்கு இன்ன இன்ன வழிகளில் வரி போடுங்கள் என்றெல்லாம் யோசனை சொல்லாமல்—நீங்கள் அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை, வரிக்கு மேல் வரி போடுகிறீர்கள் என்கிற பழைய பல்லளியையே பாடுகிறார்கள்.

என்னுடைய மாவட்ட மக்கள்மட்டும் அல்ல, இந்த மாநில மக்கள் அத்தனை பேர்களும் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள். அந்த நிலைக்கு இந்த அரசு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசை யாரும் வாழ்த்தாமல் இருக்க முடியாது. யார் எப்படிப்பட்ட குறைகளைச் சொன்னாலும் நம்முடைய அமைச்சர்கள் தீவிரத்துடன் செயல்படவேண்டும், நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய உறுதியான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று கூறி அரசை வாழ்த்தி, நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1970 மார்ச் 4]

திரு. சி. கே. சின்னராஜி கவுண்டர் : துணை சபாநாயகர் அவர்களே, 1970-71 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் உள்ளாட்சித்துறை ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கும் பத்து ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணமாக ஈட்டுப்படியை உயர்த்திக் கொடுக்க முன் வந்திருப்பதை நாம் எல்லோரும் வரவேற்கின்றோம். வெளியிலே உள்ள ஆசிரியர் பெருமக்களும் பாராட்டுகின்றனர், வரவேற்கின்றனர்.

பி.ப.
12-30

இந்த நேரத்தில் நில உச்சவரம்பை 30 ஏக்கரிலிருந்து 15 ஏக்கராகக் குறைத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். விவசாயப் பெருமக்களுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகக் குறுகிய காலக் கடன் என்ற முறையிலே 1970-71ஆம் ஆண்டுக்கு என்று 62 கோடியே 50 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்றுப் பாராட்டி அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம், விவசாயப் பெருமக்கள் கடன் என்ற முறையிலே வெளியிலே அதிக வட்டிக்குக் கூட பணம் பெறமுடியாத காலத்திலே அரசு குறுகிய காலக் கடன் என்ற முறையிலே ஒதுக்கி விவசாயப் பெருமக்கள் வாழ்வதற்கு உதவி செய்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீண்டகாலக் கடன் உதவி என்ற முறையிலே நில அடைமான வங்கிகள் 105 வங்கிகள் மூலமாக சென்ற ஆண்டு 14 கோடி ரூபாய் கொடுத்தது, இந்த ஆண்டு மேலும் 60 நில அடைமான வங்கிகளை ஏற்படுத்தி, ஆகமொத்தம் 165 வங்கிகளில் 16 கோடி ரூபாய்வரை அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறது. இது விவசாயப் பெருமக்களுக்கு மிகவும் பயன்படும். உணவு உற்பத்தியும் ஏராளமாக ஏற்படும். அதன் காரணமாகப் படி அரிசித் திட்டமும் இந்த ஆண்டு நிறைவேறும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள சில குறைகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் திருப்பத்தூர் நகரத்திற்கு அடுத்து இருக்கிற ஏலகிரி மலையில் 20க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே ரோடு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசுக்குத் தீர்மானங்களும், மகஜர்களும் அனுப்பியிருக்கிறோம். இதைத் தவிர மலை மீது பல விவசாயிகள் வாழ்கிறார்கள், அவர்களுக்குத் தண்ணீர் வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. மலைமீது பல குன்றுகளில் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீர் தேங்காமல் வெளியிலே சென்று விடுகிறது. எனவே அதைத் தடுத்துப் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையிலே சிறு நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 4] [திரு. சி. கே. சின்னராஜி கவுண்டர்]

அரசு பின்தங்கிய வகுப்பினருக்காக அவர்கள் இந்த மாநிலத்திலே நல்ல முன்னேற்றம் அடைவதற்காக ஒரு குழுவை நியமித்து இருக்கிறது. பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளை மேலும் அதிகமாக ஆக்கி நகர்ப்புறங்களில் அவர்களுக்கு வீடுகட்டிக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலே காலி மனைகளை ஒதுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே திருப்பத்தூர் நகரத்திற்கு ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக பெண்கள் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும். கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு நான்கு புதிய கல்லூரிகள் திறப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் நகரத்திலே ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது பெரிய நகரமாக இருப்பதால் அரசாங்கத்தின் மூலமாக அரசுக் கல்லூரியாக அதை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே செங்கம் தொகுதியில் செங்கம் நகரத்திலே செய்யாறு ஒன்று போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் செய்யாற்றுக்கு மேம்பாலம் கட்டவேண்டுமென்று நீண்டநேடு நாட்களாக அந்தத் தொகுதி மக்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 1962-ஆம் ஆண்டிலே செய்யாறு மேம்பாலம் சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால் எம்ர்ஜன்சி என்ற முறையிலே அதை விட்டுவிட்டார்கள். நான் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். செய்யாறு மேம்பாலத்தை உடனடியாக கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மழை காலங்களிலே செய்யாற்றில் போகின்ற பஸ்கள் எல்லாம் நின்றுவிடுகின்றன. அரசாங்க பஸ்களே மூன்று பஸ்கள் அந்த வழியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அமைச்சர்கள் எல்லாம் நேரிலே காண்கின்ற ஒன்றுதான் இது. நான் 1962-ஆம் ஆண்டிலே சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதிருந்து இந்தக் குறை இருக்கிறது. ஆகையினால் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து செய்யாறு மேம்பாலத்தைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத்தவிர அரசாங்க மருத்துவ மனை, அரசாங்கக் கல்லூரி இவற்றிற்கெல்லாம் நல்ல கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செங்கம் தொகுதியில் உள்ள தூதுகோஷ்டி ஒன்று முதலமைச்சர் அவர்களை வந்து சந்தித்து இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள் தெலுங்கில் உரையாற்றினார்.

[1970 மார்ச் 4]

* திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை சமதர்ம சமுதாய அடிப்படையில் கொண்டு வரப் பட்டிருப்பதைப் பாராட்டி, ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்த் தரப்பில் உட்கார்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இதிலே ஒன்றும் இல்லை ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லி விட்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் சிலவற்றைச் செய்யத் தவறிவிட்டது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். வாதத்திற்காக அதை உண்மை என்றே ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

அன்றைக்கு இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி தமிழகத்தில் நடந்த நேரத்தில் நாயைச் சுட்டுத் தள்ளுவது போல் நீங்கள் சுட்டுத் தள்ளினீர்கள். அதை இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் செய்யவில்லை. எங்களுடைய அருமைத் தலைவர்களையும், தொண்டர்களையும் சிறையில் அடைத்துச் சித்திரவதை செய்தீர்கள். அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் செய்யவில்லை. ரவுடிகளையும், சந்தேகத்திற்கு உள்ளானவர்களையும் பிடிக்கின்ற 54-வது செக்ஷன்படி எங்களுடைய அருமை நண்பர்களையும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் கைது செய்து தூண்டூத்தினீர்கள்; அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் செய்யவில்லை என்பது உண்மைதான். டில்லிபன்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூலைப் பயன்படுத்தி தலைவர்களை எல்லாம் பிடித்து வெளியே வரமுடியாதபடி அபர வேலை செய்தீர்கள். அதைச் செய்யவில்லை இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார். வெள்ளைக்காரன் எழுதிய சட்டம், கண்டுபிடித்த துப்பாக்கி, கட்டிய சிறைச்சாலை இவைகளை மட்டும் நம்பி காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆட்சி நடத்தி வந்தது. அதை மட்டுமே இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் நம்பவில்லை என்பது உண்மைதான். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது அப்படி எல்லாம் சித்திரவதை செய்தும் எங்களுக்கு அண்ணா அவர்கள் கற்றுத் தந்த பாடத்தை என்றைக்கும் நிறைவேற்றியே தீருவோம் என்ற முறையில் அமைதியாக இருந்தோம். சில நேரங்களில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் ஏன் இவ்வளவு பொறுமையாக இருக்கிறார் என்று கூட நாங்கள் ஆயாசப்படுவதுண்டு. அந்த அளவுக்கு அண்ணா அவர்கள் கற்றுத் தந்த பாடம் அவரிடம் முதலிடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நில வரியைப் பற்றி விரிவாகப் பேசினார்கள். 1966-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்திலே ஒரு தனி நபர் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது. ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு நிலவரி நீக்கம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று அந்தத் தனி நபர் தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியில் அமர்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அன்றைக்கு அதை எதிர்த்து வாக்களித்து விட்டு இன்று நிலவரியைப் பற்றிப்

1970 மார்ச் 4] [திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்]

பேசுகிறார்கள். நண்பர் வினாயகம் அவர்களுக்குக் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்—இரட்டை வேடம் யார் போடுகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இரட்டை வேடம் போட்டே பழக்கப்பட்டவர்கள் நீங்கள். சிண்டிகேட், இண்டிகேட் இரட்டை வேடம்; காளைமாடு யாருக்குச் சொந்தம் என்பதிலே இரட்டை வேடம். ராஜாவும் ராணியும் சேர்ந்து மாடுகளைத் தூரத்தி விட்டார்கள். அவை ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அவை எங்கே போய் நிற்குமோ தெரியவில்லை.

தேர்தல் பிரகடனத்திலே கூறியதை எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் நிறைவேற்றவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். இது தவறான வாதம். அப்பட்டமான பொய். இப்படி பொய்யைப் பேசிப் பேசித்தான் அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஏன் இவ்வாறு உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்துக்களைப் பேச வேண்டும்? நாங்கள் இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னோம். அதற்காக அண்ணா அவர்கள் சட்ட மன்றத்தையே கூட்டி தீர்மானித்தார்களே, இதை மறந்து விட்டீர்களா? சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்தைப் பற்றித் தேர்தல் பிரகடனத்திலே சொன்னோம். அதைச் செய்யவில்லையா? இன்றைக்கு அதிலே வெற்றி பெற்றுக்கொண்டு வருகிறோமே. காவிரி-விராணம் திட்டம் பற்றிச் சொன்னோம். அந்தத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கவில்லையா? பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். இன்றைக்கு அதிலே வெற்றி காண வில்லையா? ஆசிரியர்கள், மற்றுமுள்ளவர்களுடைய குறை போக்கப் படவேண்டுமென்று சொன்னோம். இன்று இடைக்கால நிவாரணம் தரப்படவில்லையா? சம்பளக் குழு ஏற்படுத்தவில்லையா? இதை யெல்லாம் உணர வேண்டாமா? குடிசை வாழ்வோருக்கு நிரந்தர இடம் தரப்பட வேண்டுமென்று சொன்னோம். இன்று எரியாத வீடுகள் கட்டித் தரப்பட வில்லையா? பின்தங்கிய மக்களுக்காக அரசாங்கம் தனிப் பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னோம். இன்றைக்கு அது செயல்படவில்லையா? ஏழைகளுக்குப் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். இன்று 1,50,000 பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா? கிராமங்களில் மின் வசதி, குடிநீர், மருத்துவம், கல்வி போன்ற வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று சொன்னோம்; இன்றைக்கு அதிலே வேகமாக வெற்றி நடைபோட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். இதற்கெல்லாம் மேலாக உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம்; அதை நீக்கிப் பல நாட்கள் ஆகின்றன. இப்படிப் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்து வருகிற நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் விதண்டா வாதம் பேசாமல் பாராட்டைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் நீங்கள் இப்படி வேடம் போட்டுப் பேசிக் கொண்டிருப்பதை 1967-க்குப் பின்னும் மக்கள் நம்புவார்களா? இனியாவது உண்மையைப்

[திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்] [1970 மார்ச் 4]

பேசுங்கள். இல்லாவிட்டால் 1972-ல் மிச்சம் மீதி இருக்கும் வேடத்தையும் கலைத்து, அனுப்ப வேண்டிய இடத்திற்கு அனுப்ப மக்கள் தயாராகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில பிரச்சினைகளைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, மின்சார வசதியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற நல்ல ஆர்வம் உள்ள நேரத்தில் அமரகுந்தி, பள்ளிப்பட்டி, கருக்கல்வாடி, கொப்பம்பட்டி, வெள்ளார் போன்ற பகுதிகளுக்கு மின்சார வசதியை விரைவில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. முருகேசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1970-71-ல் தெரிவிக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் பெரிதும் ஏமாற்றத்தை அளிக்கும் வகையில் உள்ளது. போடப்பட்டுள்ள வரிகள் பாமர மக்களைத்தான் மேலும் பாதிக்கும். தருமபுரி மாவட்டத்தில் தொழில் முறையிலும், விவசாய முன்னேற்றத்திற்கான அணைத் திட்டங்கள் எதுவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஏழை நெசவாளர்கள் புனர் வாழ்வு பற்றியும், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு முதலியவை பற்றியும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. நெசவாளர்கள் விசைத்தறி புகுத்துவதனால் பெரிதும் பாதிப்பு அடைவார்கள் எனத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நெசவாளர்கள் வாழும் பகுதிகளில் கட்டாயம் ரேஷன் கடைகள் நடைபெற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து தனியாக இயங்க பிரிக்கப்பட்டு சுமார் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகியும் அரசு மாவட்ட அபிவிருத்திக்காக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. பஞ்ச நிவாரண நிதிக்காக கொடுக்கப்பட்ட தொகை அடிப்படையிலே தேவைகளுக்கு செலவிடப்படவில்லை. பல ஏரிகளும் கால்வாய்களும் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய நிதி பற்றாக்குறை என்றே சொல்லலாம். சென்ற ஆண்டு போதிய மழை பலயிடங்களில் குறைவே. பஞ்ச நிவாரணப் பணி இன்னும் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும் என்பதே என்னுடைய கருத்து. பெண்ணைகரம் வட்டாரத்திலும் பாலக்கோடு தொகுதியில் சில பகுதிகளிலும் போதிய அளவு மழை இல்லை. இப்போதே தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே தர்மபுரி மாவட்டத்தை ஓர் பிற்பட்ட மாவட்டமாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். தர்மபுரி

1970 மார்ச் 4]

[திரு. க. முருகேசன்]

தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டதிலிருந்து ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையோ அல்லது அணைக்கட்டுகளோ அதன் அபிவிருத்திக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சட்ட மன்றத்தில் பேசுகிற பழக்கம்தான் உண்டு. எழுதிப் படிக்கிற பழக்கம் இல்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் படிக்கிறாரா அல்லது பேசுகிறாரா?

திரு. க. முருகேசன் : நேற்று குறிப்பைப் பார்த்து சிலர் பேசியிருக்கிறார்கள். நானும் அப்படித்தான் செய்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் அபிவிருத்திக்காக தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு ஏன ஐம்பது கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும். அதன் மூலம் அணைத்திட்டங்களும் அதாவது, சின்னாறு அணைத்திட்டம் சுமார் 108 லட்சம் ரூபாய் செலவில் மதிப்பீடு போடப்பட்டு அரசு நிர்வாக அனுமதிக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை இந்த நிதி ஆண்டு பாசன மானியக் கோரிக்கையில் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு நிதி, பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அணைத் திட்டத்தினால் பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி அடைவதுடன் பாலக்கோடு நேர்தலால் ஏரியிலிருந்து வாய்க்கால் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு போனால் தர்மபுரி, கடகத்தூர், சோகத்தூர், பாப்பாரப்பட்டி முதலிய பெரிய ஏரிகளில் வருடம் முழுவதற்கும் பாசன வசதிக்கான முறையில் நீர் வளம் பெருகும். இந்த ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய நானும் என் தொகுதி மக்களும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். அதன் மூலம் தர்மபுரி மாவட்டமே செழிப்பு உள்ள ஓர் பிரதேசமாக ஆகுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் தொப்பையாறு அணைத் திட்டம் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுகிறேன். ஹொகலிக்கல் மின்விசைத் திட்டத்தையும் மைசூர் மாநில அரசுடன் பேசி நமது மாநிலத்திற்கே தன்னிகரற்ற இந்தத் திட்டத்தை அரசு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எடுத்து நடத்த வேண்டுகிறேன்.

இதேபோன்று இன்னும் தொட்டஹலா அணைத் திட்டத்தையும், சிறிய சிறிய அணைக்கட்டுகள் அதாவது நீர்பாசன தலைமைப் பொறியாளரிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் எங்கள் மாவட்டம் ஒரு செழிப்புள்ள மாவட்டமாகத் திகழும்.

[திரு. க. முருகேசன்]

[1970 மார்ச் 4]

எங்கள் மாவட்டத்தில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட வழி செய்து தரவேண்டும். உெறாகனக்கல் அணைக்கட்டுத் திட்டம் ஏற்பட்டால் நிறைய தொழில் வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அதோடு எங்கள் மாவட்டம் அதனால் பொருளாதாரத்திலும் உயர்ந்து நிற்கும். ஆகையால்தான் தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கென தனித் திட்டம் போட்டு தொகையை இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் செலவு செய்து தர்மபுரி மாவட்டத்தை மற்ற மாவட்டங்களுக்கு சரிநிகரில் வைக்க லாம் எனத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கென தனியாக இயங்கும் மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு ஏற்படுத்தப்படவில்லை. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் நடுவண் நூல் நிலையக் கிளைகள் 37 மட்டுமே உள்ளன. சேலத்தில் சுமார் 90 கிளை நடுவண் நூல் நிலையங்கள் உள்ளன. சேலத்திலிருந்து உடனடியாகப் பிரித்துத் தர வேண்டுகிறேன்.

பாலக்கோடு வட்டாரம் 55 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்டது. இதை பாலக்கோடு வட்டாரம், காரியமங்கலம் வட்டாரம் என இரண்டாகப் பிரித்துத் தர வேண்டுகிறேன். பாலக்கோடு துணை தாலுகாவை தாலுக்கா அந்தஸ்திற்கு உயர்த்தி அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

பாலக்கோடு வட்டத்திற்கு ஒரு சப் மாலிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டும், நிலவள வங்கியும் உடனடியாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுகிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் நிலவள வங்கிகளை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மற்ற மாவட்டங்களைப் போல் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பயனடைய, நிலவள வங்கிகளை பாலக்கோடு, பெண்ணாகரம் வட்டாரத்திற்கு ஏற்படுத்தித் தரக் கோருகிறேன்.

பாப்பாரப்பட்டி, கரியமங்கலம் லோக்கல் பண்டு ஆஸ்பத்திரிகளை அரசு மருத்துவ மனைகளாக மாற்றவேண்டும் என நீண்ட காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டுவருகிறோம். இந்த இரு மருத்துவ மனைகளை அரசு எடுத்து நடத்தக் கோருகிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு மத்திய வங்கி செயல்படாமல் இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் கடன் வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடன் நிலுவைகளை ஒரிரு ஆண்டுகளில் தவணைகளில் கட்ட அனுமதி வழங்கவேண்டும். சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் மழையின்மையே காரணம். மேலும் தர்மபுரி மாவட்ட மொத்த கூட்டுறவு விற்பனை பண்டகசாலை பெரிதும் நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி யிருக்கிறது. சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளில் மட்டும் சுமார் எட்டு லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நஷ்டத்தை சங்கம் ஈடுசெய்யாத நிலையில் இருப்பதால், சங்கத் தலைவர் தன் பதவியை ராஜிநாமா செய்துவிட்டார். இந்த நஷ்டத்திற்குப் பொறுப்பு அவர்தான். மேலும் இவரையே புதிதாக நிர்மாணிக்கப் போகும் சர்க்கரை ஆலைக்கு உப தலைவராக நியமித்திருக்கிறார்கள்.

1970 மார்ச் 4]

[திரு. க. முருகேசன்]

அதிலும் எந்த நிலையில் பொதுமோ தெரியவில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்குத் தெர்தல் முறையைக் கொண்டு வாருங்கள். கட்சிக் கண்டுபிடித்துடன் செலவதால்தான் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் செயல்படாது இருக்கின்றன. இவைகள் சர்வர இயங்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று அந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ள முக்கிய அம்சமாகவுள்ள நிலச்சீர்திருத்தத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறேன். 1964-ல் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் காங்கிரஸ் மகாசபை ஆட்சியில் இருந்தபோது கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட அந்தச் சட்டம் முறையாக அமையப் பெறவில்லை. அதற்குக் காரணம், நிலச்சீர்திருத்தர்கள் இடையில் புகுந்துகொண்டு அரசாங்கத்தை ஏமாற்ற வழிவகைகள் நிறைய இருந்தன. அது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். கோவில்கள், மடங்கள், கல்லூரிகள், ஹைஸ்கூல்கள் இவற்றின் பெயரால் உள்ள நிலங்கள், ட்ரஸ்டுகள், ராமர், கிருஷ்ணர் படங்களை வைத்துக் கொண்டு அவற்றிற்காக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களைவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், இல்லையென்றால் இச்சட்டம் கொண்டு வருவதினால் ஒரு பலனும் இல்லை என்று அன்று பேசியிருந்தேன். அப்போது எதிர்க்கட்சியில் இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதை எடுத்துக்காட்டி காஞ்சியில் எழுதியிருந்தார்கள். நான் சொல்வதை நீங்கள் செய்யவில்லை என்றாலும் உங்களோடு இருந்துகொண்டிருக்கும் மணி அவர்கள் சொன்னதையாவது செய்யத் தயாராயிருக்கிறீர்களா என்று கேட்டு எழுதியிருந்தார்கள். அதை நான் இப்போது இங்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட தலைவரின் கீழ் பணியாற்றி வந்திருக்கும் ஆட்சியாளர்கள் நிச்சயமாக வரப்போகும் சட்டத்தில் கல்லூரிகளின் பெயரால் உள்ள நிலங்களை, மடம், கோயில் பெயர்களில் உள்ள நிலங்களை, ட்ரஸ்டில் வைத்துள்ள நிலங்களை, ராமர், கிருஷ்ணன் படங்களின் பெயரால் வைக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களை நாம் எடுத்தாலொழிய நாம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரத் தேவையேயில்லை. அப்படி அந்நிலங்களை எடுக்காவிட்டால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது என்பதாழ்மையான கருத்து. அப்படியல்லாது, இதைக் கொண்டு வருவதால் தமிழ்நாட்டில் ஒரு பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்திவிட்டோம் என்று நினைத்தால் அது கூற்றாக முடியும். எப்படி வடி கட்டி எடுத்தாலும் அப்பாவி பிராசுதார்கள் தலையில் கை வைத்து எடுத்தாலும் இரண்டு இலட்சம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் எடுக்க முடியாது. பொதுமக்களுக்கு எவ்வித பிரயோஜனமும் இல்லாமல், யாரோ எப்படியோ சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற சொத்தை விட்டு விட்டு

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

[1970 மார்ச் 4]

தனிப்பட்ட மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை வசதிக்காக வைத்திருக்கிற நிலங்களை எடுப்பதென்றால் — அதை விட யார்கணக்கிலும் இல்லாத நிலங்களை எடுப்பதுதான் மேலான சீர்திருத்தமாகும். முன்னால் எடுக்கப்பட்ட நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கிற முறையைப் பார்த்தால் உண்மையில் அவை விவசாயம் செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. என் தாலுகாவில் அரசூர் கிராமத்தில் கொடுக்கப்பட்டது, யார் யாரோ சென்னையில் உத்தியோகம் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள், பெரிய பெரிய அதிகாரிகளின் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர உழவுத் தொழிலைப் பரம்பரையாகச் செய்து வருபவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த முறையில் இந்த அரசு கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும். யார் யார் உழவுத் தொழிலை நேரிடையாகச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படவேண்டும். அது தவிர வேறு யாருக்கும் அந்நிலங்கள் கொடுக்கப்படக் கூடாது என்று சட்டத்தில் கண்டிப்பாக ஒரு க்ளாஸைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் நோத்தில், விவசாயிகளுக்கு மின்சார இலாகாவினால் விதிக்கப்படுகிற கட்டணம் 7½ பைசாவிலிருந்து 10 பைசா என்ற அளவில் இருக்கிறது. முன்பே நான் அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களும் பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். பார்க்கக் கூடாது, தயவு செய்து எங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். ட்ராக்டருக்கு வரி போட்டு விட்டார்கள், டிசலுக்கு வரி போட்டு விட்டார்கள், இதிலும் உயர்த்திவிட்டால் விவசாயிகள் எப்படி வாழ முடியும்? ஆகவே அது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல், சீலிங் எடுக்கக்கூடிய நோத்தில், நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு விவசாயத்தைத் தவிர வேறு தொழில் தெரியாது, அதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே, அவர்களைத் தொழில்துறையிலே ஈடுபடுத்த வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களது மூலதனத்தை வேறு உப தொழிலிலே போட்டுச் செய்து கொள்வதற்கான வசதியைத் தஞ்சை ஜில்லாவிலே செய்து கொடுத்தே தீரவேண்டும். இல்லையென்றால், விவசாயத்திலேயே பரம்பரையாக இருந்து, ஏக போகமாக நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அவர்களும் சௌகரியமாக வாழ்வதற்காக, நாம் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது அவர்கள் 'ஸ்டாண்டர்ட் ஆஃப் லைஃப்', அதாவது சுமுகமாக ஜீவிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மட்டும் போதாது. நம்முடைய திட்டமே, தேசத்திலே இருக்கின்ற எல்லோருமே சுபிட்சமாக, சௌகரியமாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான். வாழ்க்கையின் மேல் மட்டத்திலே இருப்பவனைக் கீழே தள்ளிவிட்டு, கீழ்மட்டத்திலே இருப்பவனையும் நசுக்கி இரண்டுநெகட்டான் நிலையாக ஆக்குவதில் பிரயோசனம் இல்லை. 'ரெமிடி'யாக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1970 மார்ச் 4]

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

காவிரி நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது அதன்மேல் இப்பொழுது வந்த ஆபத்தை உத்தேசித்து, அதை மேலும் பரவலாகச் செய்தால், பணத்தைச் செலவு செய்து செய்தால், வழங்குவதற்கான தண்ணீர் போதுமா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உபகாரச்சம்பளம் போதுமான அளவு கொடுக்கவில்லை. ஆனால் பிற்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்கப் படவில்லையா? இதற்குமாத்திரம் எப்படிப் பற்றாக்குறையானது என்று தெரியவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையிலே, 5 லட்சம் ரூபாய் தான் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது வாஸ்தவம்தான், ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதேபோல் மற்றவைகளுக்காக நாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் சண்டை போடுகிறோம், மற்றவர்களுக்காகப் போராடுவோம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் இதற்காக 5 லட்சம் அல்ல 10 லட்சம் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏன் கேட்கக் கூடாது? ஏன் அவ்வாறு கேட்டு வாங்கவில்லை என்று நினைக்கும் பொழுது சற்று வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. நாங்கள் கேட்பது, பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு உபகாரச்சம்பளம் கிடைக்கிறதே, அந்த நிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்கிறோமே சரி, இவர்களுக்குக் குறைத்து விட்டார்களே, எனவே அவர்களுக்கும் குறைத்துவிடாமல் என்று சொல்லவில்லை. ஏனென்றால், அவர்களுக்கும் வசதியிருந்தால்தான் படிக்க முடியும்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே தீண்டாமை பற்றி சொல்லவேயில்லை. ஒருவேளை, தீண்டாமை ஒழிந்துவிட்டது என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. தீண்டாமைத்தொல்லை நாடெங்கும் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. எப்படி அது இந்தப் பகுத்தறிவாதிகளின் ஆட்சியில் இன்னமும் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. சர்க்கார் காரியாலயங்களிலும், கிராமங்களிலும் பட்டி தொட்டிகளிலும் அது எப்படிப் பரவியிருக்கிறது? அதைத் தடுக்க நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்குப் பல நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன. நேற்று எங்கள் ஊரில், பெருந்தோட்டம் என்ற கிராமத்தில், ஒரு சிறு நிகழ்ச்சி. சண்டையே இல்லை, முன் சண்டை காரணமாக நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியில், போலீஸ் அதிகாரி பெட்டிஷனை வாங்கிக்கொண்டு, உடனடியாக எட்டு பேரைக் கைது செய்து, விலங்கு போட்டு, தெருவோடு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். சண்டை நடந்ததா, அடிதடி நடந்ததா, ரிபோர்ட் ஆகி விட்டதா இல்லையா, இதைக் கவனிக்கவில்லை, போலீசுக்கு ரிப்போர்ட் எழுதிக் கொடுத்தார்கள், அவ்வளவுதான். எனவே, இப்படிப்பட்ட சமூகப் பிரச்சினைகள் வருகின்றன. அடுத்து...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டதே.

[1970 மார்ச் 4]

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : நான் ஒருவன்தான் பேசுகிறேன், அந்த பார்ட்டியிலே. கட்சித் தலைவன் என்று என்னை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். விரைவில் முடித்துவிடுகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சரவர்களே கேட்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சரவர்களே, மத்தியிலே பார்லிமெண்டிலே சீட் குறைகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆம், குறைகிறது. இங்கே உருத்தடையைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, நாம் தீவிரப்படுத்துகிறோம். அங்கே எண்ணிக்கை குறைகிறது. இதைக் கவனிக்கும் பொழுது நாம் கருத்தடையை நிறுத்த வேண்டும், இல்லையென்றால், பார்லிமெண்டில் உள்ள சீட் குறையக்கூடாது என்ற நிலையில் முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் அடிப்படையான திட்டப்படி, பாராளுமன்றத்தை நம் கீழ்க் கொண்டுவந்து, அதற்கான முறையைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லையென்றால் நமக்குப் பலவினமான முறை ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நம்முடைய சர்க்கார் அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதைப்போலவே நான் கேட்கிறேன், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு நம்முடைய சர்க்கார் அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும். கண்டிப்பு இல்லாத ஒரு சேனை முறையாக செயல்பட முடியாது. ஆகவே, கண்டிப்பு இல்லாத ஆட்சியும் முறையாகச் செயல்பட முடியாது. யார் எந்தத் தவறைச் செய்தாலும் நிச்சயமாகத் தண்டிக்கும் முறையில் அவர்களை ஏன் என்று கேட்கக்கூடிய அதிகாரம் அரசுக்கு எப்படியிருக்கிறதோ, அதேபோல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இல்லையென்றால் ஒழுங்காக, முறையாக, நிர்வாகத்தை யூனியன் நடத்த முடியாது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் சர்க்கார் வழங்கி வருகிறார்கள். 61-இலேயிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். பாரம்பரியமாக ஹரிஜனங்கள், கள்ளர்கள், தேவர்கள் போன்றோர்கள் பாரம்பரியமாக எத்தனையோ தலைமுறைகளாக அந்தக் கிராமத்தில் குடியிருக்கிறோம். அப்படி நாங்கள் இருந்தும் எங்களுக்கு அவை சொந்தமாக இல்லை. அவைகளைச் சொந்தமென்று சொல்லி, சிலிங் எடுக்கச் சட்டத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் கோடானு கோடி பட்டா வழங்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒன்றரை கோடி மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குப் போதுமானதாகச் செய்ய, சிலிங் எடுக்கும்பொழுது இதையும் சேர்த்துச் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கூறி, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி இந்தப் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 4]

* திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி: தலைவரவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் லட்சியங்களில் ஒன்றான நில உச்ச வரம்பு மகுடமாகச் சூட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கலைஞர் ஆட்சியிலே உழைப்பாளிகளுக்கு வழங்கக்கூடிய பட்டயமாகவும், உயிலாகவும் உள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நில உச்சவரம்பு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பார்த்து, இதனால் பாதிக்கப்படுகின்ற பணக்காரர்கள், இது சதித் திட்டம் என்றும், நாட்டிற்கு ஒரு கேடு என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நாட்டிற்குக் கேடா? ஏழை விவசாயிகளுக்கு, உழைக்கின்ற உழைப்பாளிகளுக்கு வதைப்படுகின்ற பாட்டாளிகளுக்கு, உழைப்பவனுக்கு நிலம் கொடுத்தம் என்ற முறையில் முதலாளிகளிடமிருந்து அதிகமான நிலத்தை வாங்கித் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பது சதித் திட்டமா? அல்லது பெரிய பெரிய பணக்காரர்கள் மீது, ஆடம்பரப் பொருள்கள் மீது வரிகளைச் சுமத்தி அதனால் ஏழை மக்கள் பாதிக்காத அளவுக்கு வரிகளைச் சுமத்தி இருப்பது தவறு? அல்லது அதிகமாக வரி விதிக்கப்பட்டிருப்பதாக எண்ணமா? இங்கே காங்கிரஸ்ஸார்கள். இதற்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. வினாயகம் அவர்கள் மிக நன்றாக நடித்துக் காட்டி னார்கள். எங்களைப் பார்த்து நாடகம் நடிக்கிறீர்கள் என்றும், நாடகக்காரர்கள் என்றும் சொன்னவர்கள், அவர்கள் பேசும் நேரத்தில் அவரை நாங்கள் எல்லாம் நன்றாக ரசித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அவர்களுடைய பேச்சானது நடிப்பாகத் தான் இருந்ததே தவிர எங்களுக்குச் சொல்லுகின்ற நல்ல பல திட்டங்களாக இல்லை. இதற்கு முன்னாலே பேசிய திரு. கிருஷ்ண சாஸ்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள்:...

திரு. கே. வினாயகம்: நான் சொன்னதைப் புரிந்துகொண்டு பேசவேண்டும்.

திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி: புரிந்துகொண்டுதான் பேசுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர், சார். கனம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் பேசக்கூடியதை எடுத்து இங்கு சொல்லும்பொழுது அதைப் புரிந்துகொண்டுதான், தெரிந்து கொண்ட பிறகுதான் அதைச் சொல்லுகிறோம். அதைப் புரிந்து கொண்டு பேசுகிறீர்களா என்று சொல்வது, ஒரு உறுப்பினர் ஏதோ கெரியாத்தனத்தில் பேசுவதாகக் கூறுவது முறையாகுமா? ஒப்படிச் சொல்லலாமா என்பதற்கு 'ரூலிங்' கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு வகையிலும் இருக்கலாம். அகில, சொல்லக்கூடிய நிலையிலே தெளிவாகச் சொல்லவில்லை என்ற நிலையிலேயும் இருக்கலாம். அல்லது புரிந்துகொண்டு பேசவில்லையோ என்ற நிலையிலும் இருக்கலாம் என்ற வகையிலும் இருக்கலாம். எனவே, இது பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் இல்லை.

[1970 மார்ச் 4]

திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி: மதிப்பிற்குரிய திரு. வினாயகம், அவர்கள் பேசியது அவர்களுக்கே புரியாமல் அவர்கள் நாடகம் போல் ஆடினார்கள். நாங்கள் புரியாமல் எதையும் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பின்னாலே திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். இந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் என்பது நாட்டுக்கு கேடு என்றும் சதித் திட்டம் என்றும் மக்களை ஏமாற்றுகின்ற திட்டம் என்றும் சொன்னார்கள். பணக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். நில உச்சவரம்புச் சட்டம் எதற்காகக் கொண்டுவந்தது? அல்லும் பகலும் அயராது பாடுபட்டு உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்த உழைப்பாள நண்பர்களுக்கு, பணக்காரர்களிடத்தில் அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கும் நிலத்தை எடுத்து ஏழை நண்பனுக்குத் தருவதற்குத்தான் 30-லிருந்து 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கின்ற பணக்காரர்கள், நாங்கள் கஷ்டப்படவில்லையா என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் வயல்களிலே ஏர் பிடித்து, எரு போட்டு, நாற்று நட்டு, நீர்ப்பாய்ச்சி அறுவடை செய்தார்களா? உழைப்பாளிக்கு நில உச்சவரம்பு, இது தி. மு. கமகத்தின் லட்சியங்களில் ஒன்று என்று கூறுகிறேன்.

வரியைப் பற்றி சொன்னார்கள். வரி எதற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது? காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்திலே வரியை எப்படிப் போட்டு வதைத்தார்கள்? பொதுமக்கள் மீது வரிமேல் வரி போட்டுக் கொண்டு போனார்கள். நாங்கள் கூட உதாரணத்திற்குச் சொன்னோம். ஜனவரி, பிப்ரவரி என்று சொன்னோம். ஆனால் இங்கே போடப்பட்டிருக்கும் வரி எதற்காக என்பதை இந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். ரேடியோ, குளிர்சாதனப்பெட்டி, கழிகாரம், மோட்டார், திரைப்படக்காட்சி, வாசனைப் பொருட்கள், பகைப்படம் போன்ற ஆடம்பரப் பொருள்கள் மீது, பணக்காரர்கள் மீது வரியைப் போட்டிருக்கிறது. அதை விட்டு விட்டு, வரி போட்டு விட்டார்களே, வரி போட்டு விட்டார்களே என்று சொன்னால் உங்களை விட நாங்கள் எப்போதுமே வரி போடவில்லை. இதுவும் கூட, வரி போடவில்லை, வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாற்று கட்சி நண்பர்கள் இன்றைக்கு இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இவ்வளவு திறம்படச் செயலாற்றுகிறதே, இவர்களை எப்படிக் குறை சொல்லலாம், இவர்களை எப்படிக் கவிழ்க்கலாம் என்பதைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டு மக்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். என்.ஜி.ஓ-க்கள், ஆசிரியர்கள், உழவர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகிய நண்பர்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். நான் இவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்வேன். இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருப்பது முத்தமிழ் ஆட்சி. என்.ஜி.ஓ-க்கள், ஆசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் ஆகிய பெருமக்களை கொண்டது தான் தி.மு.க. அரசு. அதே நேரத்தில் முத்தமிழை எப்படிப் பாதுகாக்கிறோமோ அப்படி, அவர்கள் நலன்களும் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 4]

[திரு. ஏ. கே. முர்த்தி]

அரிசன நலத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆட்சியில் அரிசனங்கள் எப்படி வாட்டி வதைக்கப்பட்டார்கள், அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட தீமைகள் என்ன என்பதைப் பார்த்தால் தெரியும். இன்றைய ஆட்சியில் அரிசனங்களுக்கு முன்பிருந்ததை விட மிக அதிகமான சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. கல்விச் சலுகை, குடியிருப்பு மனை, வீட்டுவசதி, ரோடு வசதி முதலிய வசதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன்னால் இருந்த அமைச்சர் கூட சொன்னார்கள். நீங்கள் எதற்கும் கவலைப்பட வேண்டாம். உங்கள் வீட்டுக்கு வீடு விளக்குப் போடுகிறோம், தெருவுக்குத் தெரு விளக்குப் போடுகிறோம், ரோடுகளுக்கு விளக்குப் போடுகிறோம் என்று வாயளவில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற மின்சாரத் திட்டங்களைப் பார்த்தால் வீதிக்கு வீதி விளக்கு, வீட்டிற்கு வீடு விளக்கு போடப் பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், 1971-க்குள் இந்த நாட்டில் மின்சார ஒளி வீசாத கிராமமே இருக்கக்கூடாது, 1971-72க்குள் இந்த நாட்டில் குடி தண்ணீர் பிரச்சனையே இருக்கக் கூடாது என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் மிகத் திறம்பட செயலாற்றி வருகிறது இந்த அரசாங்கம்.

அடுத்தபடியாக ஒரு புதுமை. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இதுவரையில் இருந்த அரசாங்கம் எந்த சலுகையும் கொடுக்க வில்லை. அவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியத்தைப் பெருக்கி ரூ. 20 முதல் ரூ. 30 வரை கொடுத்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு விழாக் கடன்கள் வழங்க முன் வந்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். எந்த அரசாங்கமும் இது வரையில் செய்யாத ஒரு புதுமையாக செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்துக்கூட அவர்கள் பாராட்டத் தவறிவிட்டார்கள். இதற்குப் பதிலாகச் சொல்கிறார்கள். தி.மு.க. அமைச்சர்கள் குளு குளு வண்டியில் போடுகிறார்களே என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் ஊட்டியில் உல்லாசமாக இருக்கவில்லையா, கொடைக்கானலில் கொம்மாளம் போடவில்லையா, திருக்குற்றாலத்தில் திருவிளையாடல்கள் நடத்தவில்லையா? உடல் நலக் குறைவு காரணமாக தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் காரில் ஸ்ரீர் பெட்டிப் பெருத்திக்கொள்வதுகூட கவறு என்று வாதாடுகிறார்களே? இப்படியெல்லாம் வாதாடுகிறார்களே தவிர, பயன் உள்ள நல்ல யோசனைகளைச் சொல்கிறார்களா என்றால் இல்லை. பயனுள்ள திட்டம் ஏதாவது சொல்கிறார்களா, என்றால் இல்லை. குறை கூற வேண்டும் ஏதாவது என்ற எண்ணத்தோடுதான் வாதாடுகிறார்களே தவிர, தி.மு.க.-வுக்கு நல்ல ஆக்க பூர்வமான கருத்துக்களை வழங்குவதற்கான ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சியாக அமைப்பில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1970 மார்ச் 4]

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1970-71-ம் ஆண்டுக் கான நிதிநிலை அறிக்கையை வாசிக்கும்பொழுது எனக்கு என்ன ஞாபகம் வருகிறது என்றால், மருமகன், மாமியார் மீது குற்றம் சாட்டும் கதைதான் என்று தோன்றுகிறது. ஆனாலும், போகப் போக சில புரட்சிகரமான திட்டங்களும் அதிலே காணப்படுகின்றன. முதலாவதாக நில உச்ச வரம்பு 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் விருந்து 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றொன்று சுமார் ரூ. 6 கோடிக்கு மேல் வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன் '40% வரியைக் குறைப்போம், 60% வசதியைப் பெருக்குவோம்' என்று சொல்லிவந்தீர்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டில் 6 கோடி ரூபாய்க்கு வரி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மற்றொன்று கால்நடைப் பிரிவைப் பற்றியது. இந்த மூன்று விஷயங்களைப் பற்றியும் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ஒன்று, இரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்:

ரூ. 6 கோடிக்குப் புதிய வரிகள் போடப்பட்டுள்ளன. அதுவும் குறிப்பாக விவசாயிகள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது. வருவாய் விவசாய வருமானத்தின் மூலம் 1966-67-ம் ஆண்டைவிட 1970-71-ம் ஆண்டுக்கு சுமார் 29 லட்சத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நீர்ப் பாசனத் துறையிலே, விவசாயிகள் செலுத்தும் பாசனத் தீர்வையின் மூலம் 1966-67-ம் ஆண்டைவிட சுமார் ரூ. 64 லட்சம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ம் ஆண்டில் 12½ ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிக்கு விவசாய வருமான வரியே கிடையாது காங்கிரஸ் ஆட்சியில். இந்த ஆண்டில் 12½ ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கும் விவசாயி ரூ. 56 கேட்டவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் இந்த ஆண்டு புதியதாக ஒரு பெரிய பரிசுத் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இதுவரையில் அளித்துவந்த உரங்களின் மீது கொடுக்கப்பட்டு வந்த 30 சதவிகித மான்யத் தொகை இந்த ஆண்டு ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் வேதனைக்குரிய செயலாகும் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், விவசாயிகள் வாங்கும் உரக்கடன்களின் தவணை ஒரு நாள் தவறினாலும், ஒரு வருஷ வட்டி வசூலிக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் வேதனைப்படக்கூடிய சம்பவம். இவைகளையெல்லாம் நன்றாக சீர்தூக்கிப் பார்த்து விவசாயிகள் மீது விதிக்கப்படும் விவசாய வருமான வரி, உரக்கடன் தவணை ஒரு நாள் தவறினால் கூட அதற்காக வசூலிக்கப்படும் ஒரு வருஷ வட்டி அகியவைகள் நீக்கப்படவேண்டும். உர மானியத் தொகையை மீண்டும் கொடுக்கவேண்டும் என்று மிகப் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அப்பொழுது எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த சமயத்தில் 1966-ம்

1970 மார்ச் 4] [திரு. கே. சகாதேவம் கண்டர்]

ஆண்டு நவம்பரில் ஒரு அறிவுரை வழங்கினார்கள், அதை மீண்டும் இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். “எந்தத் தொகுதியிலும் எந்த நிகழ்ச்சி நடந்தாலும் அந்த நிகழ்ச்சிக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் கூப்பிடக்கூடாது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அழைக்கக் கூடாது, அமைச்சர்களை மட்டும் தான் அழைக்கவேண்டும்; ஆளும் கட்சியினரை அழைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்க அலுவலர்கள் மத்தியில் இருந்து வருகிறது. ஏன் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருந்து வருகிறது என்றால், தாங்கள் அப்படி அழைத்தால், தங்களுடைய பதவிக்கு ஏதாவது இடைஞ்சல் செய்வார்கள் ஆளும் கட்சியினர் என்பதுதான். அந்த எண்ணத்தில் தான் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அழைக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். இது ஜனநாயகத்திற்குத் தகுதி வாய்ந்ததா? என்று கேட்டார்கள். அதே அறிவுரையை இன்று அவர்கள் தங்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்குச் செல்வார்களா? அப்பொழுது அதிகாரிகளிடத்தில் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருந்தது. இப்பொழுது கட்சிக்காரர்களிடத்தில் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் உண்டாகியிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இல்லை. ஆனால் சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் கட்சிக்காரர்கள் சென்று “எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அழைத்தால் எங்களுடைய அமைச்சர் நிகழ்ச்சிக்கு வராமல் செய்துவிடுவோம்” என்று பயமுறுத்திச் சொல்லக்கூடிய நிலை இப்பொழுது இருக்கிறது. தயவு கூர்ந்து உங்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்கு சொல்லுங்கள். ஜனநாயக ஆட்சியில் அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கக்கூடாது. ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறும்பொழுது இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் கலந்து கொள்ளவேண்டும், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் அழைக்கவேண்டும், அதுதான் நியாயம். அந்த நிலையை உங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுப்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருவண்ணாமலையில் உள்ள கீழ்நாத்தூர் அரிசனக் காலனியில் 63 நபர்களுக்கு 1967-ம் ஆண்டில் நிலம் பட்டா போட்டு வழங்கப்பட்டது. ஒவ்வொருவருக்கும் எந்த இடம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்படியிருந்தும் இந்த ஆட்சி பொறுப்புப் பேற்ற பிறகு எல்லோரும் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருக்கிறார்கள், அந்த அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கக்கூடாது, எப்படியாவது தடங்கல் செய்யவேண்டும் என்று அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு, மிரட்டி சர்வே கற்கள் போடப்படுவது கூட நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது வேதனை தரக்கூடிய சம்பவம். அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் கட்சிக்காரர்களின் தூண்டுதலால் நடைபெறுகின்றன. கூடுமானவரையில் எந்த அதிகாரியும், எந்த கட்சிக்காரர் குறை சொன்னாலும், எது நியாயம், எது நியாயமற்றது என்று சிர்தாக்கிப் பார்த்து, கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் நியாயம் வழங்கவேண்டும்

[1970 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : திருவண்ணாமலையில் கீழ்நாத்தூர் தாழ்த்தப் பட்டோர் காலனியில் ஒரே நபருக்கு 5 மனைகள் வீதம் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். அப்படி ஒரே நபருக்கு 5, 6 மனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான், அது நிறுத்திவைக்கப்பட்டு, விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் இதையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும், இப்படிக் கொடுத்தது தப்பு. இவர்களுடைய காங்கிரஸ்காரர்களாக இருக்கிறார்கள், வேறு தி.மு.க. வினருக்குப் பிரித்துக் கொடுங்கள் என்று அப்படி ஒன்றும் உத்தரவு போடவில்லை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிறைய மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் அரிசன கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரணை செய்யச் சொல்லியிருக்கிறோமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

இன்னொன்று, மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் வரும்பொழுது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் கூப்பிடுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் அவருடைய தொகுதிக்குச் சென்றிருந்தபொழுது, ஒரு சில விழாக் களில் கலந்துகொண்டேன். எங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று ஆணையாளர்களிடமும், ஊராட்சி ஒன்றியப் பேருந்தலைவரையும் கேட்டபொழுது, 'அழைத்தோம், வரமாட்டேன் என்று மறுத்து விட்டார்கள், எனவே அவர்கள் மறுத்துவிட்டதால், நாங்கள் அவர்கள் பெயரைப் போடவில்லை' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையும் இந்த நேரத்தில் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் : அமைச்சரவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. நான் எப்பொழுதும் மறுத்ததே கிடையாது. அழைத்தபோதெல்லாம் வந்து கலந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று நீரூபிக்க முடியும். நீரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அமைச்சர் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளில் என்னுடைய தொகுதியில் என்னுடைய பெயர் நிகழ்ச்சி நிரலில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வது போல ஏதாவது ஓரிரு தொகுதிகளில் தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். நடக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறோம். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில், பரவலாக, அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்ளும் விழாக்களுக்கு எங்களை அழைப்பது இல்லை. குறித்தலைத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினரை நான் இருந்த போது, ஒரு நிகழ்ச்சியில் என் பெயரைப் போட்டதற்காக ஒரு அமைச்சர், நிகழ்ச்சிக்கு வர மறுத்துவிட்டார். அதன் பிறகு என்னுடைய பெயரை நீக்கிவிட்டு, நிகழ்ச்சியை அமைச்சர் வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார். தஞ்சையிலே நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினரை இருந்தபோது, எந்த நிகழ்ச்சியிலும் கலந்துகொள்ள

1970 மார்ச் 4] [திரு. கே. சகாதேவன் கண்டர்]

என்னை அழைத்தது கிடையாது. ஆனால், இந்த ஆட்சி பொறுப்புப் பேற்றபிறகு, பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கூட, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சபாநாயகர் தொகுதியில் ஒரு கல்லூரி விழாவில் கலந்துகொண்டு, பேசியிருக்கிறார்கள். அண்ண அவர்கள் திருத்தணியில் ஒரு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டபோது, நம்முடைய வினாயகமும் பேசியிருக்கிறார்கள். திரு. ராமலிங்கம்—வெளியிலே போய்விட்டார்கள்—அவர்கள் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு, அவர் பெயரையும் போட்டு, ஒரு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு அமைச்சர் குறிப்பிட்டதுபோல், காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. கள் அமைச்சர்கள் வந்தால்கூட, அவர்களைப் பார்ப்பது, பேசுவது தங்களுக்குக் கவுரவக் குறைவு என்று கருதுகிறார்கள். குறிப்பாக, கன்யா சூமரி மாவட்டத்திற்கு நான் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த போதும், இப்போது முதல் அமைச்சர் ஆன பிறகும், பல முறைகள் போய் வந்திருக்கிறேன். ஆனால் எந்த காங்கிரஸ் உறுப்பினரும்—எங்கள் உறுப்பினர் ஒரே ஒருவர்தான், பாக்கியுள்ளவர்கள் யாவரும் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-க்கள்—என்னைப் பார்த்தது இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கிறேன். அவர்கள் என்னைச் சந்திக்க வில்லை என்பதால் என்னுடைய கவுரவம் குறைந்து விட்டது என்று கருதவில்லை. ஆனால், ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன். ஓரிரு இடங்களில் தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். தவறுகளைச் சொன்னால் திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். கல்வி அமைச்சர் நாவலர் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த போது சொன்ன அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு இயங்குகிறது, இயங்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எங்களை அழைத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய கட்சிக்காரர்களோடு நாங்களும் கலந்துகொண்டிருக்கிறோம். அதாவது, 'மயூசுவல் அட் ஜஸ்ட்மெண்ட்' என்கிற வகையில் பல இடங்களில், பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு அவர்களும் அழைத்திருக்கிறார்கள். நாங்களும் கலந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் சில பேர்கள், ஏதாவது செய்தார்கள் என்றால் அதற்கு நாங்கள் ஜவாப்தாரியல்ல (பலத்த சிரிப்பு). அப்படிப் பண்ணியதால்தான் வெளியிலே போயிருக்கிறார்கள். அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அப்பொழுது நிலவரம் தெரியும். 'விஷக் கிருமி' என்று சொல்லிப் போட்டுக் கூட மாபெரும் தலைவர்கள் இருந்தார்கள். (சுறுக்கீடு) யாராக இருந்தாலும், எல்லோரும் நாணயமாக இருக்கவேண்டும். நாணயம் இரண்டு பக்கமும் சரியாக இருக்கவேண்டும். வப்பொழுதுதான் செல்லும். இவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருப்பதற்காக முதல் அமைச்சருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பிரச்சினையை வேறு திசைக்கு இழுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

[மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 மார்ச் 4]

'இண்டிகேட்' என்று கருதிக்கொண்டு சொன்னார் போலும். வேறு யாரும் இல்லை. 'சின்டிகேட்' கக்கன் அவர்கள்தான் குழித்தலையில் என் பெயர் போட்டதற்காக வர மறுத்தவர். விஷக் கிருமி பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது கருத்திருமன் ஆத்திரமாகச் சொல்கிறார்கள். அப்பொழுதே அதற்கு மறுப்பு அறிக்கை கொடுத்திருந்தால் அவர்களுடைய ஜனநாயகப் பண்பைப் பாராட்டியிருப்பேன். மறுப்பு பக்தவத்சலம் அவர்களே அப்பொழுதே விட்டு விட்டார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தப்பிக்கொண்டு, விஷக்கிருமி ஓடி, அமிர்த கிருமியாகி விட்டார்கள். கர்நாடக சங்கீதம் கேட்கப்போகிறேன் என்று.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார், ஒரு தன்னிலை விளக்கம். முதல் அமைச்சரவர்கள் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில், அமைச்சர் வரும் போது, காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ. க்கள் பார்ப்பதில்லை என்றார்கள். எல். ஏ. மினிஸ்டர் இருக்கிறார்கள். விவசாய அமைச்சர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும், அமைச்சர்கள் வரும்போது, வாய்ப்புக் கிடைக்கும் இடங்களில், வைபவங்களில் கலந்து கொள்ளுகிறோம். அதில் இருக்கின்ற சிரமம் எல்லாம், அமைச்சர் வரும் போது, அமைச்சர்களைச் சுற்றி, கட்சிக்காரர்கள் எப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். தனியாகச் சந்தித்துப் பேச வேண்டுமென்றால் வாய்ப்பே இல்லாததால் தான் சந்திக்க இயலவில்லை. அமைச்சர் கன்னியாகுமரி எம்.எல்.ஏ. க்கள் பார்க்கவில்லை என்று கூறியது அவ்வளவு சரியில்லை. பார்க்கிறோம். கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளுகிறோம். என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சருடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக இரண்டொன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். மின்சாரக் கட்டணம் விவசாயத்திற்கு யூனிட்டிக்கு 8.25 பைசா என்று இருந்ததை 10 பைசாவாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப் படுவார்கள். குறைந்தது 100,150,200 அடியில் இரண்டு மூன்று பம்பு செட்டுகள் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாகிவிடும். ஆகவே, மீண்டும் பழையபடியே 8¼ பைசாவாகக் குறைத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பத்து ரூபாயை இடைச் கால நிவாரணமாகக் கருதாமல், அடிப்படைச் சம்பளத்தோடு இணைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய தமிழ் நாட்டில், பணியார்களிலேயே குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அனைத்து பற்றிப் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். எந்த விதமான சலுகைகளும் அளிக்கவில்லை. ஒரு கமிட்டியை

1970 மார்ச் 4]

அமைத்து, அதைப் பரிசீலனை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கமிட்டி மூலம், இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

பொதுவாக என்னுடைய தொகுதியில் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, பழைய ஏரிகள் பழுது அடைந்துபோயிருக்கின்றன. அவற்றை சர்வே செய்து, நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால், உணவு உற்பத்தி பெருக வாய்ப்பாக இருக்கும்.

சட்ட மன்றத்திலே 1967-லிருந்து 1970 வரையில் ஒரு குற்றச் சாட்டை சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டோ, அமைச்சரோ அல்லது அதிகாரிகளோ, அதைக் கவனிக்கவில்லை. குறிப்பாக 1966-ம் ஆண்டில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டடத்தைப் பழுது பார்க்க ரூ. 10,000-க்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்து, டெண்டர் கூப்பிட்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகியும், கட்டடம் பூர்த்தி செய்ய அனுமதி வழங்கவில்லை. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி 1967-ல் சொல்லியிருக்கிறேன். 1968-ல் சொல்லியிருக்கிறேன். 1969-ல் சொன்னேன். மறுபடியும் 1970-லும் சொல்லுகிறேன். அதேபோல, ஹைவேசில் போடப்பட்ட ரோடு பாதியில் நிற்கிறது. குட்டக்குளம் தொண்டாமுத்தூர் ரோடு கோவிந்தபட்டுவரை போகும் ரோடு பாதி வேலை செய்த பிறகு எடுத்தவர் இறந்துவிட்டார். இன்னும் 1970-வரையில் அதை ஆரம்பிக்கவில்லை. இந்த வேலை பற்றி நான்கு ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். எந்தவிதமான பதிலையும் கொடுக்கவில்லை. அக்கறையும் காட்டவில்லை. குறிப்பாக இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டும். பல இடங்களில் பல கிராமங்களில் போக்குவரத்து வசதிகள் நிர்ப்பாசன வசதிகள், குடிநீர் வசதிகள் எதுவும் கிடையாது. இவற்றையெல்லாம் கவனிக்கத் தனியாக ஒரு குழு அமைத்து, ஆங்காங்கே உள்ள குறைகளை நிவர்த்திக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுற்று, பேரவை நாளைக் காலை மீண்டும் 9 மணியளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(6) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

153. Appropriation Accounts of the Government of Tamil Nadu for the year 1968-69 and Audit Report 1970. (Laid on the Table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India).

160. Finance Accounts of the Government of Tamil Nadu for the year 1968-69. [Laid on the Table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India].

B. Reports, Notifications and other papers.

‘NIL’